

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 30 / CAI / 9.04.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CAI\30CAI\

Fitxer 30CAI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Affers Institucionals

Sessió 30, dijous 9 d'abril de 2026

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 30 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Affers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Glòria Freixa i Vilardell](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Teresa Cabré i Castellví, presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans, davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre els projectes de l'Institut i les possibles sinergies amb l'activitat parlamentària (tram. 357-00749/15).
2. Proposta de resolució sobre el català en la plataforma de contractació del sector públic (tram. 250-01067/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 421, 27).
3. Proposta de resolució sobre la defensa de la llibertat d'expressió davant els atacs del Govern de l'Estat (tram. 250-01071/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 421, 33).
4. Proposta de resolució sobre el bo digital (tram. 250-01089/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 429, 22).
5. Proposta de resolució sobre el garantiment del finançament que estableix la Llei 7/2023, de creació de la comarca del Lluçanès (tram. 250-01095/15). Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 429, 32).

La presidenta

Molt bon dia a tothom. Donem inici a aquesta Comissió d'Afers Institucionals d'avui dijous 9 d'abril.

Proposta de resolució sobre la defensa de la llibertat d'expressió davant els atacs del Govern de l'Estat (posposada)

250-01071/15

Començaríem, en aquest cas, informant d'un canvi en l'ordre del dia. Ens ha informat el Grup Parlamentari de Vox en Catalunya de posposar el punt 3 de l'ordre del dia, que seria la proposta de resolució sobre la defensa de la llibertat d'expressió davant dels atacs del Govern de l'Estat.

Dit això, també demanaria als grups parlamentaris si ens poden fer arribar les seves substitucions. Teníem anotada ja una del grup de VOX, però per part de la resta. De Junts.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí. Per part de Junts per Catalunya, el diputat Isaac Padró substitueix el diputat Albert Batet.

Pau Ferran Navarro

Per part nostre, el diputat Cristian Escibano i jo mateix, Pau Ferran, substituïrem els diputats Alejandro Fernández i Juan Fernández.

Marta Vilalta i Torres

D'Esquerra Republicana, la diputada Alba Camps substitueix el diputat Josep Maria Jové.

Ivana Martínez Valverde

I del PSC, el diputat Guillem Sánchez substitueix el diputat Alberto Bondesio i el diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Ferran Pedret.

La presidenta

Perfecte.

Compareixença de Teresa Cabré i Castellví, presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans, per a informar sobre els projectes de l'Institut i les possibles sinergies amb l'activitat parlamentària

357-00749/15

Doncs procediríem al primer punt de l'ordre del dia, que ja tenim a punt. És la compareixença de la Teresa Cabré i Castellví, presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans, davant d'aquesta comissió per a informar sobre els projectes de l'Institut i les possibles sinergies amb l'activitat parlamentària. Donem la benvinguda a tot l'equip que acompanya avui a la presidenta. Ens han fet arribar un material que els diferents grups tenen a disposició, també uns llibres que poden consultar i aquesta presentació que també enviarem a tots els companys i companyes.

Així que donaríem aquest tret de sortida per a una intervenció inicial d'uns vint minuts, flexible. Però després, en aquest torn de preguntes i respostes entre els grups parlamentaris per un temps de set minuts. Moltes gràcies i benvinguda.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Moltes gràcies. Bon dia a tothom. Gràcies per escoltar-nos, per rebre'ns, perquè per nosaltres és un plaer de veritat que poder venir aquí a retre comptes de l'activitat de l'institut i de quins són els plans més immediats.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

I ens agradaria que això es convertís en una activitat que fos sistemàtica anualment, etcètera, per una raó molt evident: perquè l'institut és l'institut. L'institut és l'acadèmia nacional de Catalunya. Té el caràcter d'acadèmia nacional de Catalunya. Estem finançats públicament, per tant, ens sentim en deute, per dir-ho d'alguna manera, amb els poders públics i volem retre comptes de quina és exactament la nostra activitat. Però, a més a més, perquè també considerem que és de llei que el Parlament de Catalunya conegui de primera mà quins són els plans que aquesta màxima autoritat normativa pel que fa a la llengua és evident, perquè ho avala un decret, de reconeixement de la llengua per part de l'Institut..., del Parlament a l'Institut d'Estudis Catalans, per fixar la norma de la llengua, que vosaltres conegueu de primera mà tot el que són les nostres activitats.

Dit això, jo seré molt breu i com tiro endavant per aquí? Ah, ho fas tu? Ah! Doncs m'he proposat aquests punts. En primer lloc, dir-vos que gràcies per haver acollit la nostra petició de comparèixer en aquesta comissió i que ho hàgiu acollit tan bé.

En segon lloc, us posaré només a manera de flaix, jo ja suposo que els parlamentaris coneixen què és l'Institut d'Estudis Catalans, però de totes maneres algunes dades només per fer-ho en forma molt ràpida. Passem la..., no, l'anterior. Després a continuació algunes xifres simplement per fer una petita radiografia de l'Institut d'Estudis Catalans. Després destacaré tres coses: l'actualització, com d'una època a l'altra hem canviat dues coses, almenys fonamentals, que crec que s'ha de tenir en compte perquè tenen repercussió social pel que fa a la llengua i la cultura. I, finalment, quin és el pla de treball d'aquest nou mandat que ara nosaltres encetem,

perquè és el segon mandat que encetem i quins són els nostres plans, quins són els nostres horitzons i que puguem, d'alguna manera, perquè, com veureu, intentem estar al màxim de relacionats institucionalment al màxim possible. I aleshores, quines sinèrgies o quines col·laboracions podríem engegar i voldríem engegar amb el Parlament de Catalunya?

Dit això, passem ja algunes dades de l'Institut d'Estudis Catalans. Recordo només, creació Prat de la Riba l'any 1907. Per tant, a començaments de segle, en un moment d'eufòria nacional, es crea l'Institut d'Estudis Catalans com una infraestructura, simplement com una infraestructura, una infraestructura que aleshores es podria anomenar ara..., és aquesta paraula que es diu infraestructura d'estat. Era una infraestructura d'estat, que el que s'havia d'encarregar, sobretot, és d'ordenar la llengua catalana. Penseu que havien passat dos segles de prohibició formal i pública de la llengua catalana. Per tant, s'havia d'ordenar i posar al dia la llengua catalana. S'havia de convertir en llengua habitual. Totes les administracions funcionaven només en castellà feia dos segles.

I a part d'això, i aleshores es crea aquest Institut d'Estudis Catalans amb tres missions: posar en ordre la llengua, per tant que correspongués una llengua de cultura; en aquest país li correspongués una llengua de cultura. En segon lloc, la defensa del patrimoni i la recuperació del patrimoni i, al mateix temps, la recuperació del que era el coneixement català, també en matèria científica. I en tercer lloc, un organisme que pogués assessorar els poders públics.

I així es posa en marxa l'Institut d'Estudis Catalans i s'organitza en seccions. Per tant, fixeu-vos que nosaltres no som una acadèmia de la llengua. Nosaltres som una acadèmia d'acadèmies, per dir-ho d'alguna manera. No és formal, això, no és legal, però som una acadèmia d'acadèmies a l'estil de l'Institut de França, que engloba l'Acadèmia de la Llengua lògicament, la part de la Secció Filològica, més tota la resta de matèries

Fitxer 2

del saber. Per tant, és institut d'estudis en catalanística i a més a més, acadèmia de la llengua. Aquest és el seu contingut. Per això s'organitza en una sèrie de seccions,

que primer només és una, Històrico-Arqueològica, recuperació del patrimoni. Després l'any 11 ja surt Ciències i Secció Filològica i després de la secció Històrico-Arqueològica, es desprèn la Secció de Filosofia i Ciències Socials i després de la Secció de Ciències es desdobla en dues seccions de Ciències: Tecnologia, d'una banda, i Biologia i Ciències de la Salut, d'una altra.

Se li dona la Casa de Convalescència. Comença al Palau de la Generalitat. L'any 31 se li dona a la Casa de Convalescència. S'estableix a la Casa de Convalescència. Se suspèn l'activitat de l'institut. Es prohibeix durant l'època de la dictadura, per tant, del 36 al 76, si hi va haver alguna activitat –que n'hi va haver– van ser activitats que es feien clandestinament. No eren oficials. I l'any 76 retornem a la Casa de Convalescència on som ara i restablim aquesta seu i comença a funcionar d'una manera regular l'Institut d'Estudis Catalans.

Ja us he dit que érem les cinc seccions. Tenim vint-i-vuit societats filials. Cada una de les seccions compta amb societats filials, que són més específiques des del punt de vista temàtic. Per exemple Secció de Ciències, Secció de Ciència i Tecnologia, societats filials: Societat Catalana de Química, Societat Catalana de Física, Societat Catalana de Matemàtiques. És a dir, més Societat Catalana d'Arquitectura, més específiques. Això passa en totes les seccions. Per tant, fins a un total de vint-i-vuit filials i aquestes filials compten amb deu mil, ara ja una xifra aproximada de més de deu mil membres, més de deu mil membres. Per tant, ja podeu veure que té una certa envergadura, tot això.

Tenim també dues fundacions, el llegat Rodoreda va ser deixat per la pròpia Rodoreda a l'Institut d'Estudis Catalans i tenim una fundació per gestionar-lo. La Fundació Mercè Rodoreda i la Fundació també Sunyer i Balaguer, que va deixar-ho l'institut i bàsicament s'ocupa de la part més tecnològica.

I, finalment, tenim set delegacions. Aviat serem vuit, perquè acabem d'acordar amb el Govern de... Vam acordar amb el Govern d'Andorra i ara acabem d'acordar amb la Universitat d'Andorra una seu de l'Institut d'Estudis Catalans a dintre d'aquesta universitat, amb la qual cosa farà que les activitats que podrem programar conjuntament, a ells els interessa molt perquè d'alguna manera això enforteix el coneixement o l'expertesa de la mateixa universitat, Universitat d'Andorra, que és

molt recent i que, per tant, compta encara amb pocs efectius. I ara ho acabem d'acordar i properament ja farem la inauguració oficial.

Algunes xifres, només algunes xifres. Aquí sí que ja no hi veig perquè m'han acabat d'operar de cataractes i, per tant, passo aquí. Ho sento. Aquesta és, sí. Bé, doncs aleshores, simplement algunes xifres. Fixeu-vos, fem debats. Fem debats. Amb quina finalitat fem debats? D'una banda, per conrear el coneixement, però d'altra banda, per difondre aquest coneixement, però també, d'altra banda, perquè la llengua catalana consti de discurs oral, de discurs original en tots els nivells de coneixement científic. Per exemple, una de les nostres fórmules és el debat. I aleshores, amb el diari *Ara* ja hem organitzat més de vint debats sobre temes d'actualitat, que es recullen i s'hi estableix tot això com a corpus que nodreix després la intel·ligència artificial per poder fer funcionar tots els motors de cerca i els moderns motors de processament del llenguatge. Ara ho fem només a Barcelona i a partir d'ara, com veureu, també ho hem estès. Fa dos anys ho vam estendre a Lleida, que ens ho van demanar i ara també aquest any ho estenem a Girona, a Tarragona, a Girona i a Tarragona i prou, i prou. I a Palma, sí, i a Palma. Palma, Girona i Tarragona.

Aleshores fem informes transversals, què vol dir? Que ja que comptem amb aquest munt d'expertesa, de no tots, perquè no es pot dir mai això, sinó molts dels millors representants, experts, especialistes del país, doncs aleshores organitzem i comptant també que toquem tots els fronts científics, doncs, aleshores organitzem temes de debat transversals, que vol dir que un tema el toquem des de tots els punts de vista de totes les seccions. Fruit d'això, per exemple, han estat doncs, el 2022, i ho publiquem, els *Usos socials del català*; el 2023 el *Patrimoni: coneixement, informació i convivència*; el 24, *Coneixement, informació i convivència*; el 2025, *Reflexions: Què hem de saber després de la dana? Què hem de conservar com a coneixement després de la dana? I el darrer, que estem just ara debatent, que és: Resiliència i adaptació en un món canviant. Però fixeu-vos que tot això comprèn des de què fem amb la llengua? Però què fem amb l'ecologia? Què fem amb el canvi climàtic? Què fem...? És a dir, des de tots els punts de vista, com us he dit abans. La presència de la immigració, de quina manera la immigració topa amb aquest concepte de resiliència i de supervivència, etcètera.*

Per tant, toquem tot això i després ho publiquem com un informe transversal. Aquest informe transversal, com veurem, li volem donar molta més rellevància. Per quina raó? Perquè considerem que el que nosaltres fem és un debat i el que hi ha al darrere del nostre debat són dades. Sobretot és debat, construcció de coneixement basat en dades, aquestes dades s'han de posar a disposició d'aquells que prenen les decisions, les decisions polítiques almenys perquè es tinguin en compte, no pas perquè se segueixin, perquè es tinguin en compte, sobretot amb la confiança que són dades informades, que no són dades simplement a l'atzar, ni improvisades ni dades sense consistència empírica.

Les seccions, per la seva banda, i aquí no, ja no ho llegiré, però les accions, per la seva banda, també publiquen informes que són molt més específics. Per exemple, jo què sé, quan la covid, es va fer les mutacions socials de la covid, quines mutacions socials va portar el fet que hi hagués aquesta pandèmia? O, per exemple, ara es va treballar sobre la cohesió social a Catalunya. Tots aquests informes s'envien al Parlament, per tant, a la biblioteca del Parlament hi han de ser, però jo trobo que és molt important –a mi em sembla, perdoneu-me– però a mi em sembla que és important que almenys conegueu que existeixen aquests informes. Ho dic perquè són dades. Són dades rellevants i són dades, com deia abans, informades. Simplement això.

Només perquè us feu una idea, per veure que la nostra activitat és bastant intensa, tenim tota una sèrie de, per exemple, aquest any farem la tercera trobada de rectors de la Xarxa Vives d'Universitats. Nosaltres tenim la idea que nosaltres no vivim en un món a part, sinó que vivim en contacte no només amb la societat, sinó amb tota la xarxa del que és el teixit cultural i el teixit del teixit científic i el teixit lingüístic també de la societat civil de Catalunya i, per tant, de Catalunya. Amb visió sempre també que la llengua catalana no cobreix només el nostre territori, sinó un àmbit molt més ampli.

Doncs bé, en aquesta visió nosaltres anem organitzant, com és en aquest cas, una trobada anual amb la Xarxa Vives d'Universitats, que també és un organisme que és intercomunitari, per dir-ho d'alguna manera, que cobreix tant les universitats del País Valencià com de les Illes, com de Perpinyà, com les de Catalunya. I toquem

temes de debat que normalment les universitats no toquen. Per exemple, el tema de com integrem els estudiants de fora o com es fa compatible la internacionalització del coneixement amb la utilització de la llengua pròpia.

Toquem temes que poden ser polèmics, que poden ser opinables i que els rectors s'expressen d'una manera més tècnica i es discuteix. Normalment arribem a consensos. A mi m'agradaria que de cada un d'aquests debats en sortís una declaració, com va passar el primer any que ho vam fer, però de moment en les altres dues que hi va haver, doncs, no hem aconseguit arribar a una declaració. No a un consens, un consens, sí. És a la declaració final, perquè es feia a finals d'anys, per un miler de causes, però m'agradaria que tingués una mica més de transcendència perquè són tots els rectors amb l'Institut d'Estudis Catalans.

També organitzem concerts. Normalment us enviem, enviem al Parlament invitacions per a aquests concerts que es fan al juliol. Organitzem exposicions, per exemple, hem tingut una exposició, algunes les organitzem nosaltres directament, d'altres són organismes amb relació amb nosaltres. Per exemple, amb l'Institut Europeu de la Mediterrània hem organitzat aquest any una exposició que es diu «Un mar de patrimonis», de tota la Mediterrània. Ara, en aquest moment tenim encara la celebració dels setanta anys que es va cloure, finalment, el projecte, que ha durat setanta anys, que ha durat setanta anys, l'Atlas Lingüístic del domini català, que és una exposició, exposicions que després fem itinerants. Intentem fer itinerants perquè se n'aprofitin en altres universitats i en altres llocs.

I fem d'activitats organitzades, perquè tingueu una idea, fem unes cinc-centes. És excessiu. Ja ho dic d'entrada perquè és molt, és excessiu. Per la nostra capacitat, és excessiu, però ja mirarem de quina manera podem començar a filtrar aquestes activitats, perquè aquests anys ens han explotat, ens han explotat a les mans el nombre d'activitats i organitzem cinc-centes activitats en un any i cinc-centes són moltes. Tingueu en compte, de totes maneres, que tres-centes, d'aquestes cinc-centes, les organitzen aquestes vint-i-vuit societats filials, que és gent molt més jove, més especialitzada i, per tant, debats de treball i reunions d'estudi, etcètera, en fan moltes més que no pas les seccions de l'institut o bé la presidència de l'institut.

Lògicament, les fundacions també fan les seves activitats. Enguany alguns recordareu, perquè hi va ser, la inauguració de l'Espai Rodoreda, de l'espai museístic Rodoreda, per exemple. O ara, dintre de poc, estrenarem la pel·lícula de Rodoreda. Ja rebreu invitació, perquè s'ha fet una mena de pel·lícula oficial sobre la vida de Rodoreda, perquè no n'existia.

I en aquest moment hi ha moltíssimes visites guiades, sobretot d'escoles, perquè el que volíem, sobretot, és que aquests espais aquest any que ve, no aquest any... Aquest any que ve començarem a construir l'espai Fabra, que no existeix. Hi ha un espai petitó que és de pas, per tant, un espai museístic Fabra també. I sobretot és de cara a les escoles, que les escoles coneguin qui era Mercè Rodoreda, mostrar-los, doncs, objectes de Rodoreda. Totes aquestes visites són guiades.

Només perquè us en feu una idea –amb això acabo amb les xifres– publiquem cada any, per exemple, les xifres de l'any 25. Hem publicat cinquanta-cinc monografies, llibres i cinquanta-dos revistes periòdiques, publiquem. També és molt. És un altre col·lapse, que diem nosaltres, juntament amb les activitats, però treballem ara precisament en fer front al col·lapse.

I després les visites. Fixeu-vos que tot això està disparat. Observeu que 20.245.000 visites als diferents cursos lingüístics de l'Institut d'Estudis Catalans en un any. En un any, visites, perquè vint milions són visites, però cinquanta mil són consultes. Per tant, d'aquests vint mil, es desprèn cinquanta milions de consultes. Creieu que és una brutalitat, és una barbaritat i normalment no ho sabem. Tot això no ho sabem.

Com ens financem? Bàsicament ens financem per les entitats públiques. Si després voleu més precisions, us en puc informar perquè tinc les dades aquí, però hem anat augmentant el pressupost que hem rebut sobre la base de projectes extraordinaris, no tant sobre la base de nominatives de les conselleries, però actualment amb tots els projectes extraordinaris i amb les nominatives, nosaltres comptem amb un volum de 9.700.000. Al començament del mandat, del nostre mandat, en teníem 7,800 i hem passat a 9 milions 700 sobre la base, sobretot, d'activitats finançades d'acords amb entitats com, per exemple, l'obra social de La Caixa, etcètera, que després, si voleu, en podem parlar, perquè ho presento com els projectes institucionals que són finançats de manera extraordinària.

I ara sí, tres, només tres coses, que jo crec que són molt importants: l'evolució de l'Institut d'Estudis Catalans. Des del... No pas des del començament del seu mandat al 1907, però almenys des que va reprendre l'activitat fins ara. En primer lloc, hem canviat la norma. Jo no sé si els parlamentaris són conscients que s'ha canviat la norma de la llengua. En quin sentit s'ha canviat la norma de la llengua? La norma de la llengua era una norma molt ancorada i centrada, tot i que Fabra era bastant descentralitzat, per dir-ho d'alguna manera, molt ancorada o molt centrada sobre el català central. Actualment, la norma de la llengua és una norma molt més àmplia, per això en diem l'estàndard ampliat, per una raó evident, perquè si efectivament nosaltres parlem català en, més enllà del que és la comunitat autònoma catalana, el Principat de Catalunya, més enllà, també al País Valencià, també a les Illes, també a la Catalunya del Nord, etcètera, hem de ser conscients que per mantenir la unitat de la llengua, nosaltres necessitem, per mantenir una cohesió, una cohesió lingüística i que la llengua sigui única, els parlants dels diferents territoris s'hi han de sentir representats en aquesta norma.

Per tant, la nostra norma havia d'eixamplar-se i això, d'acord amb altres organismes normatius que, com vosaltres sabeu, s'han creat al llarg dels anys. L'any 2000 va aparèixer l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i, per tant, l'Acadèmia Valenciana té jurisdicció normativa sobre la varietat valenciana, en la varietat de la llengua catalana que es parla a la Comunitat de València, doncs d'acord amb ells, treballem amb normativa unitària que contempli la unitat de la llengua, però que en canvi, tingui present el que són les seves varietats. A fi de mantenir, com us deia això, aquesta cohesió i que la selecció de les diferents variants de la llengua catalana en el seu conjunt siguin d'acord amb cada una de les circumstàncies. Que un discurs es fa en el Principat de Catalunya? Lògicament es farà en el català estàndard, en el català estàndard d'aquí. Però en canvi, que un altre es fa a Palma, per exemple, es fa amb el català estàndard del que és pròpiament les illes Balears.

I ara estem treballant, i això és un element molt important que us diré després,

Fitxer 30CAI3

però l'avanço. Estem treballant amb un estàndard interterritorial, és a dir, com hem de parlar, amb independència de les nostres variants pròpies, quan ens trobem en

un escenari internacional, per exemple, o quan volem donar un missatge lingüísticament unitari. Per exemple, a la Xarxa Vives. A la Xarxa Vives hi ha rectors de tots els territoris. Molt bé. Quan la Xarxa Vives vol fer una declaració i vol que aquesta declaració sigui conjunta i, per tant, vol que sigui conjunta, s'hi sentin representats els parlants de tots els territoris, quin model de llengua ha d'utilitzar, consensuat entre nosaltres, perquè efectivament, això representi aquest ús, aquest ús interterritorial i internacional? El que en diuen alguns, el català global, que a mi no m'acaba d'agradar gaire, el català global, però interterritorial, per damunt dels territoris. Hi estem treballant precisament en això, que no s'hi havia treballat mai, que no s'havia treballat mai. Ja hi ha un primer esborrany, ah, no. Ha passat ja pel ple. Passa ara pel ple de la Secció Filològica i jo confio que en dos o tres mesos nosaltres ja podrem avançar això, que crec que serà molt útil.

Una segona dada, per exemple, com a mostra de pensament, la canonicitat dels processos de recerca. L'institut donava, dels projectes, perdó, de recerca. L'institut donava projectes de recerca, però com es concedien els projectes de recerca? No era com els concedien les agències de les universitats o els que concedeixen a les universitats en què hi ha competició. Hi ha selecció, hi ha avaluació, hi ha valoració i hi ha seguiment. Bé, l'institut s'ha posat al dia en aquest sentit i, per tant, ara som canònics. Jo crec que això és important, perquè tot això és diner públic i, per tant, el diner públic no pot afavorir els membres, sinó que pot oferir els millors exemplars, les millors propostes que puguin fer els membres o persones de fora.

O la noció de catalanística, la noció de catalanística, si agafeu el diccionari diu: «Estudis de llengua i literatura catalanes», vol dir l'Institut és un institut de catalanística. Per tant, només estudia la llengua i la cultura catalanes. No és veritat. L'institut estudia tots els camps del saber. Per tant, hi ha hagut una ampliació del concepte de catalanística en el sentit de: tot allò que sigui un objecte propi de les terres de parla catalana o que contribueixi al benestar o millorament del coneixement d'aquestes terres, amb la qual cosa fixeuvos que hi entra tot. Tenim un projecte de biogenoma i està justificat com a projecte de catalanística. Per tant, en aquest moment, l'institut, a part que només finança català, només finança projectes que estiguin redactats en català, amb independència que es difonguin en altres llengües,

però que estiguin redactats en català, a part d'això, internacionalitza tot el que és el seu coneixement en aquest sentit.

I finalment l'altre tema, per dir-ho d'alguna manera, que ens caracteritza, és... Ja m'estic acostant a l'hora, per tant, passo ràpidament, doncs, en aquest mandat. En aquest mandat, nosaltres ens hem fixat quatre objectius. El primer objectiu és la institucionalització. El segon, la consolidació. El tercer, la descentralització d'activitats. És a dir, estendre's pel territori. No pot ser que ens quedem a Barcelona, que bàsicament ho fem tot a Barcelona. I l'últim, que és la relació més intensa amb altres organismes.

Des del punt de vista de la institucionalització, el Parlament hi té molt a veure. La compareixença d'avui és això, forma part d'aquest objectiu. La discussió que hi podrà haver de la proposició que hi ha al Parlament pel reconeixement del caràcter nacional de l'Institut d'Estudis Catalans també va en aquesta via. Tingueu en compte que ens hem entrevistat amb tots els vostres grups parlamentaris. Amb els que no ens hem entrevistat és perquè no ens han rebut, no ens han donat cita, no ens han donat cita, però en principi ens hem entrevistat amb els grups parlamentaris perquè tinguéssiu idea que volíem demanar que l'Institut d'Estudis Catalans fos reconegut oficialment com una acadèmia nacional, com un organisme nacional, com ho és l'hemeroteca o com ho és el Teatre Nacional o com ho és el MNAC, per exemple. Hem participat en la Nit de les Lletres Catalanes i, en aquest moment, hem iniciat ja aquesta captació sistemàtica de llegats, de llegats, deixes i de patrocinis amb altres institucions i sobretot organismes privats. També, però només ho hem començat això ara, recentment. Ja estic.

En l'apartat consolidació, estem fent el nou diccionari normatiu, lògicament, que és aquest diccionari amb visió àmplia i sobretot treballem en recerca en els projectes institucionals. Aleshores, el que us volia passar al final de tot, a l'últim, simplement el que us volia destacar és que gràcies al fet d'haver concebut projectes grans, projectes que serveixen, és a dir, que són aplicables, aplicats, que es poden després desenvolupar per fer polítiques determinades, és on hem guanyat molt, molt, molt pressupost.

I en aquest moment estem treballant en aquests projectes. Estem treballant lògicament, amb l'IEC Obert, tots els fons de l'institut democràticament oberts a tothom. Ja fa sis anys que tenim un projecte de sis anys i ja en portem quatre treballant. Ens ho finança l'Obra Social de La Caixa; amb el nou diccionari normatiu de què us he parlat, que és amb aquesta visió àmplia de la llengua; amb el biogenoma, que són totes les seqüenciació d'espècies dels Països Catalans; amb un portal de recursos de patrimoni de l'institut que fem amb la Generalitat de Catalunya; amb un Observatori de la qualitat lingüística no sancionador, sinó un observatori de la qualitat lingüística que ajudi a fer que donem més importància a la nostra expressió, a la qualitat de la nostra expressió. I sobretot, els que teniu càrrecs públics, que sou exemplars. Jo mateixa soc exemplar, és a dir, és veritat que quan obro un col·loqui, etcètera, el discurs que s'emet allà és un discurs públic. És un discurs institucional i és bo que tinguem cura d'això.

I, finalment, estem treballant amb l'Ajuntament de Barcelona en el foment i ús entre els joves pel terreny dels esports i el lleure, que és un dels temes fonamentals.

I aquesta és la nostra activitat i em podeu preguntar el que us sembli.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, presidenta, per la seva exposició. A continuació, donaríem pas als grups parlamentaris que han registrat aquesta compareixença i per ordre. En primer lloc, hi ha el grup Socialista i Units per Avançar. En segon ordre, hi ha Junts, Esquerra Republicana, Comuns, la CUP i després els que no van signar aquesta sol·licitud. Per tant, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, set minuts i també perquè pugui donar resposta la presidenta.

Gràcies.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Primer de tot, gràcies, senyora Cabrer, per la seva compareixença, també donant la benvinguda al Parlament a tot l'equip que l'acompanya i tal com vostè ha dit, no?, convidar-los a venir anualment a explicar-nos i a rendir comptes de la situació de l'institut. Així que per nosaltres serà un plaer poder demanar la compareixença anualment i poder rebre'ls aquí.

Encara que després d'haver escoltat tota la seva presentació, crec que és important pensar que podrien venir a qualsevol comissió d'aquest Parlament i no només a la Comissió d'Afers Institucionals. Ara mateix parlava del tema de l'esport. Jo, que soc membre de la comissió d'Esport, crec que és superinteressant que també poguessin venir a parlar més en temes com l'institut, en temes més concrets de diferents comissions. Així que ja ho valorarem i ja ho parlarem.

M'ha agradat molt el que ha dit que és l'acadèmia de les acadèmies, que això no agrada a tothom, que no està ben dit, però sí que és veritat que jo crec que ha quedat molt clar què és l'acadèmia de les acadèmies. I, a banda d'agrair-li la feina feta, ara ja passaré a les preguntes que és com ho fem aquí, no? Jo, vostè ha parlat de les delegacions territorials. He estat mirant les del llibre que ens ha fet arribar, les delegacions que hi ha. Voldria saber quins són els criteris per a quines delegacions s'obren i quines no.

Li faig totes, si li sembla, i així no... Després també volia preguntar-li com considera la situació actual del català ara mateix. Després també ha parlat molt de treball amb universitats i voldríem saber si, a banda de treballar en universitats, també treballen amb col·legis o amb estudis inferiors o universitaris, no només amb les visites dels espais de museus, sinó més un treball amb directors i professors i docents. També l'altra pregunta és: quina és la valoració que fan del pacte nacional per la llengua que es va signar durant aquest mandat. I també, per acabar, tenia la pregunta de la intel·ligència artificial i el món que ens trobem ara mateix, com afecta i com ens hem d'adequar des del català a aquest món que se'ns ha obert ara les noves portes.

I una vegada més, agrair-li la seva assistència i la seva compareixença.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Una coseta. És exacte. Quin és el criteri de les delegacions? El criteri ens el van fer, ens el vam trobar fet i per tant nosaltres només hem seguit. És a dir, es deia que en els llocs que ja estaven més a prop de la seu central no caldria cap mena de delegació, però aquells que estaven més allunyats sí que caldria una delegació especial per poder estendre les activitats en els territoris. Aquesta és la raó per la qual hem anat a Andorra, que ara és un moment propici des del punt de vista polític, per establir aquesta delegació, que s'havia intentat establir en el mandat anterior

d'un altre president i no s'havia aconseguit per raons més polítiques que una altra cosa, però ara sí.

En segon lloc, no puc parlar de la situació del català, perquè a veure, jo soc com en Jané, que soc una pessimista activa i, per tant, a mi sempre em trobaràs amb una actitud de: S'ha de treballar, s'ha de treballar, s'ha de continuar, etcètera. Les dades que ens arriben és veritat que són dades negatives, però si només anem pensant, pensant, pensant en les dades negatives, ens anirem esllanguint, esllanguint, esllanguint i, per tant, el que hem de fer propici és anar avançant, avançant, avançant. Per tant, l'actitud de l'institut és: nosaltres fem la nostra feina, mirem que realment estiguem d'acord que això té algun tipus d'impacte i tal, però ara no puc contestar més sobre la situació del català.

Sobre la valoració del pacte nacional, nosaltres vam fer una bona valoració del pacte nacional, perquè és veritat que, si volem actuar coordinadament en el país en favor de la llengua, necessitem que hi estiguem d'acord amb relació a la llengua. Hi ha temes que transcendeixen. Això és la meva opinió personal. Però hi ha temes que transcendeixen el que és el color polític, és a dir, i la conservació de la llengua jo penso que és un..., o la supervivència de la llengua és un d'aquests temes. Per tant, per mi aquesta valoració que no ha pogut ser total, però no ho sé, jo penso que és un pas endavant i això és positiu.

No treballem amb les escoles, és a dir, no tenim cap pla, cap projecte directament relacionat amb les escoles. Això sí que és veritat. A part de les visites i de les exposicions que també venen a vegades, sobretot perquè tenen interès escolar, no ho fem.

Intel·ligència artificial, sí, treballem amb eines d'intel·ligència artificial en aquest moment. Dintre de poc, d'un parell o tres de mesos, ja sortirà el xatbot, que ens permetrà entrar en tots els recursos de l'institut directament amb la veu natural. O sigui, cap problema. Tenim un servei d'informàtica que realment funciona. Penseu que tenim una plantilla de personal contractada per projectes o pròpia, però també contractada per projectes, perquè no volem augmentar més la plantilla, que són noranta-vuit col·laboradors. Per tant, té un cert pes tot això. Sí?

La presidenta

Perfecte. Moltíssimes gràcies. A continuació, passariem al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya amb la diputada i secretària primera de la Mesa, diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, doncs en primer lloc, moltes gràcies, presidenta. Li he de dir, en primer lloc, que com a catalana, i estic segura que molts ho compartiran, per nosaltres és un orgull tenir una persona amb la seva personalitat, energia, empena i sobretot amb la trajectòria professional que vostè té al càrrec de tantíssimes càtedres universitàries, però a més a més, una vida dedicada a la llengua. I, per tant, per nosaltres és un honor que vostè encapçali aquest institut d'estudis i crec que tenim poques oportunitats de dir i m'agradaria fer-li arribar.

En segon lloc, agrair també al president Rull aquestes jornades que van fer que ens van permetre que vostès obrissin les portes també a tots els grups parlamentaris i també, de retruc, aquesta possibilitat de poder, en un futur, presentar aquests informes que vostès elaboren en aquesta casa o de futures compareixences, com també ha demanat vostè.

I, en tercer lloc, per acabar de situar també una mica aquesta situació pessimista que ara li faré la pregunta, en relació amb què és l'Institut d'Estudis Catalans com vostè bé explicava, a mi m'agradaria dir que el naixement d'aquest institut és molt, molt important pel nostre país, perquè vostè ho ha dit: després de dos segles d'una llengua pràcticament morta que manté viva el poble, al final, doncs, arriba aquest reconeixement. I, per tant, si vam ressorgir d'aquell moment amb aquest esperit nacional de com havíem de mantenir la llengua i la flama del país, no crec que estiguem ara en una situació més difícil de la que estàvem en aquells temps, perquè vam ser capaços. Al segle XIX probablement no hi havia dos escriptors que es possessin d'acord amb una norma ortogràfica a Catalunya. I després vostè parlava d'immigració, però també és cert que en aquell moment, a principis de segle, tothom parla de la immigració dels anys cinquanta, però es van rebre gairebé 800.000 persones. Es va pujar de dos milions a 2.800.000, que és una crecuda important, i 500.000 persones d'aquestes venien d'arreu del territori espanyol, amb la consegüent preocupació de tota la gent que vivia aquí, preocupada per si es perdria

la llengua, per si hi hauria aquest retrocés i, fins i tot, dades com que el quaranta per cent dels ciutadans de Barcelona en aquell moment procedien de fora.

Per tant, jo crec que la situació no pot ser pitjor ara. Tenim més eines que mai i la tasca que està fent l'Institut d'Estudis Catalans és importantíssima. Jo crec que en aquell moment crec que molts filòlegs europeus haurien volgut tenir l'oportunitat de poder crear una institució com aquesta, perquè quan Prat de la Riba se n'adona que aquest és el nervi del país i l'única manera de ressorgir la llengua ens dona la possibilitat de modernitzar-ho i de lligar Bernat Metge, Ramon Llull,

Fitxer 30CAI4

amb les futures generacions, que hi hagués una cadena continuista lingüística, que això moltes llengües haguessin volgut aquesta oportunitat que va tenir el català en aquell moment.

Dit això, jo crec que ara la feina que fa l'Institut d'Estudis Catalans crec que és molt, molt important també la difusió. Vostè parlava d'un munt d'activitats, moltíssimes activitats. I com vostè deia, fins i tot, masses. Molta producció, també amb molts tipus d'informes. Però jo li voldria preguntar: Com vostès encaren la difusió de tot això? Perquè vostè sap que ha canviat tota la manera de comunicar i necessitem arribar també a futures generacions i a tota aquesta immigració que també ens està arribant ara i que necessitem que, igual que va passar a principis de segle, acabin formant part d'aquest país com un més. I la llengua és la clau d'aquesta integració.

Per tant, com es planteja l'Institut d'Estudis Catalans, doncs aquest accés a xarxes, aquests..., tot aquest tipus de producció que es pugui fer per arribar a la gent? I en què consisteix en aquests programes també? No només amb l'Ajuntament de Barcelona, sinó que es proposen de cara també a tota la gent jove d'aquest país perquè aquesta llengua estigui de moda.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

És més curta. Nosaltres vam eixamplar, per dir-ho d'alguna manera, o vam refundar el que era el servei de Comunicació de l'Institut d'Estudis Catalans, que actualment té tota una estructura, que el porta Cristina Ribas, que avui ens acompanya, que ens

acompanya, que a més a més és especialista en comunicació digital i realment ha canviat completament la política. Jo sempre dic que nosaltres tenim dos grans públics, un públic que és el públic especialista expert i no l'hem de perdre de vista, perquè l'institut és un institut de recerca, és un institut acadèmic i, per tant, tota la producció de coneixement s'ha de difondre entre els experts que realment treballen i debaten sobre aquest coneixement. I aquest és el nostre públic. Era el nostre públic de sempre, però ara l'hem eixamplat al gran públic. I aleshores, sobre això, sí que tenim participació en xarxes, el web que canvia contínuament. Històries extraordinàries, per exemple, com es poden fer servir fonts de l'Institut d'Estudis Catalans de l'Arxiu per fer històries extraordinàries. Per exemple, vols fer una història extraordinària sobre Einstein? Dona'm de tot l'arxiu els documents que tens sobre Einstein i sobre això, com es pot construir una història extraordinària que el personatge central sigui Einstein? És a dir, que intentem arribar al públic jove sobre la base d'aquestes eines que nosaltres, que som més grans, almenys a mi, que vinc del món acadèmic, ho tinc una mica allunyat i, per tant, ho haig d'entendre, però no les faria jo, perquè jo he tingut un altre públic, per dir-ho d'alguna manera, però que en canvi el contemplem absolutament.

I en el cas del projecte aquest de com es pot encoratjar la utilització del català en espais de lleure en els joves, hem creat, hem creat i la difondrem una metodologia que no només servirà per l'estudi pilot que hem fet en el barri de Sants de Barcelona, que és una nova metodologia. Una nova metodologia de participació, que després intentarem que es faci extensiu a tots els barris de Barcelona, si veiem que realment és més efectiu, però és el pla pilot que hem fet i ho hem fet juntament amb els joves. Això, juntament amb els joves i amb totes les entitats que gestionen el monitoratge i els entrenadors, etcètera, amb totes aquestes entitats.

No sé si contesto massa ràpidament perquè no tinc més temps.

Glòria Freixa i Vilardell

Com em queda una mica de temps, només dir-li que vostè reivindicava el paper de l'Institut d'Estudis Catalans com a acadèmia. Bé, només dir-li que ja ho saben que els diferents grups d'aquesta cambra, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, els Comuns, la CUP i el partit –no, el Partit Socialista em sembla que no– hem

registrat aquesta llei en què demanem que l'acadèmia, l'Institut d'Estudis Catalans sigui aquesta acadèmia que vostès reivindiquen. I, per tant, jo crec que hi ha els suports necessaris en aquesta cambra perquè això tiri endavant i, per tant, això esdevingui una realitat. Només fer-li aquest comentari.

La presidenta

A continuació, passariem al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb la diputada Vilalta, també per un temps de set minuts.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé, moltes gràcies presidenta i moltes gràcies a la compareixença de la presidenta de l'IEC, Teresa Cabré. També una salutació a totes les persones que avui ens acompanyen. Miri, té tot el sentit fer aquesta compareixença a la CAI. Sé que altres vegades han vingut a la Comissió de Cultura, quan Política Lingüística estava, doncs, allà, perquè no parlem només de cultura o de llengua, que també, que també, perquè també són l'acadèmia de referència, però parlem d'una institució de país. I, per això, era tan important i així ho vam parlar quan van venir a presentar la institució aquí al Parlament –ara s'hi feia referència– doncs, de poder venir a la CAI, la Comissió d'Afers Institucionals, per poder retre aquests comptes i explicar quina és la seva feina, qui són els seus reptes i, sobretot, com podem construir aquestes sinergies. Després m'hi referiré per preguntar-li.

Aquesta institució que posem de relleu, evidentment, amb visió de nació completa, que això també ho volem remarcar. Una institució que volem reconèixer la trajectòria. Vostè ens feia repàs des del seu naixement, des de la seva fundació, però sobretot també reconeixem en aquests moments actuals i més enllà de tots els projectes i tota la feina, fins i tot massa, que ens estava explicant avui, li volem reconèixer l'obertura que està fent en aquests últims anys cap a la societat, perquè no quedi com allò que ara ens explicava, de només centrada en un dels públics que és l'acadèmia, els experts, els especialistes, sinó obertura cap a la societat, cap a la resta de les institucions, cap al país en general. I creiem que això és molt interessant, és molt rellevant i demostra que és una institució viva com volem i necessitem que sigui la institució, l'IEC i, per tant, així també treballarem i posarem des de la nostra part.

També volíem fer una referència, abans de passar a les preguntes, a aquesta proposició de llei que hem registrat alguns grups parlamentaris, també Esquerra Republicana, per fer el reconeixement d'acadèmia nacional, que creiem que és el que pertoca més enllà dels reglaments i de les lleis que ja regulen el funcionament ordinari de l'IEC, poder fer aquest reconeixement d'Acadèmia Nacional i seguir fent d'aquesta institució una institució que estigui a l'alçada d'aquest estat que no és Estat però que volem i tenim vocació de ser-ho. I, per tant, de tenir la referència l'IEC.

Encara una última referència o una última reflexió abans de les preguntes. Creiem que en aquest context actual que vivim és més necessari que mai la vigència i la força i tota l'entitat de l'Institut d'Estudis Catalans. Davant dels negacionistes, davant dels populismes, davant de les *fake news*, és més necessari que mai l'existència –i que ho faci amb força– doncs, és més necessària que mai l'acadèmia i, per tant, també vostès. I davant d'aquells que avui potser diran, perquè ho diuen sovint, que cal tancar l'IEC, com que cal tancar moltes institucions del nostre país, nosaltres diem que cal més IEC que mai, que cal més IEC que mai per fer més país que mai, que vol dir més coneixement i més democràcia.

Dues preguntes li volíem traslladar. Les hi faré totes i, per tant, després, amb el temps que ens pugui explicar tot el que pugui. D'una banda, sobre les sinèrgies. Han identificat que un dels reptes és aquesta millora de les relacions institucionals, aquesta obertura que abans feia referència. De quina manera podem col·laborar més? Crec que s'ha d'institucionalitzar això de que puguin venir cada any a presentar la memòria, el pla d'activitats i a retre comptes, com ho fan moltes altres organitzacions del país o organismes del país. Per tant, això sí. No sé si s'ha de formalitzar d'alguna manera, ho estudiem, però si no ens comprometem com a mínim des del nostre grup parlamentari, però que l'Institut d'Estudis Catalans es pugui posicionar a les lleis que fem aquí al Parlament, per exemple, que es puguin presentar aquests informes que deia, que entenc que són accessibles i que es poden consultar a través de la web. Potser fer-ne presentacions puntuals, és a dir, com creuen que podem encara millorar més aquestes sinèrgies l'Institut d'Estudis Catalans i el Parlament de Catalunya i que, per tant, sigui una finestra també per arribar a la resta de la societat. Perquè creiem que és molt important aquestes sinèrgies, aquestes complicitats i aquesta coordinació.

I sobre els reptes, ens parlava dels projectes a l'última diapositiva, d'aquests reptes de descentralització, d'obertura i democratització de les dades, també del foment del català. Hi ha un repte que no sé si l'estan treballant, que és el tema de la paritat també interna, la igualtat de gènere, l'equitat de gènere, evidentment, però també el tema de la paritat pel que fa a l'Institut d'Estudis Catalans. Hi havia unes dades que crec que d'uns tres-cents membres, cent eren dones i dos-cents i escaig, doncs, homes. Sí que també és un dels reptes, i això també ho estan treballant. Per tant, que es pogués aprofundir una mica en el que potser li ha faltat temps al final sobre els reptes d'avui en dia.

I, sobretot, moltíssimes gràcies.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Perquè és molt curtet, és a dir, si des que l'actual equip va prendre possessió en el primer mandat, a la primera comissió que es va obrir com a comissió nova, va ser la Comissió d'Igualtat i, aleshores, sota la batuta de Maria Corominas, que era vicepresidenta aleshores de l'equip de govern, es va iniciar l'elaboració de la Llei d'Igualtat a l'Institut d'Estudis Catalans, que es va aprovar, ha passat pel Ple i que ja, és a dir, ha regulat, per dir-ho d'alguna manera, regulat i tota la documentació oficial i institucional, almenys ja està contemplada pel que diu aquesta llei. I aleshores el que veiem és cada vegada anem incrementant a cada un dels plens que tal, es va repetint exactament quina és la proporció, etcètera. Costarà. Costarà molt, sobretot en el cas dels emèrits, de les persones que passem a emèrites, que hi passem els setanta anys. Aleshores, en el cas dels antics és que tot pràcticament era masculí. Si jo he estat la primera presidenta dona en cent catorze anys d'existència de l'institut i vaig ser la primera presidenta dona de la secció fil..., d'una de les seccions, de la Secció Filològica. D'altres no, n'hi havia hagut, altres, però de la Secció Filològica de l'institut, doncs imagina't com es pot salvar tot això. Però hi estem treballant perquè és un dels nostres objectius.

I sobre les sinergies, a veure, jo penso que per restablir sinergies ens hem d'interconèixer i jo penso que l'activitat de l'Institut d'Estudis Catalans ha estat una activitat una mica amagada, és a dir, que s'ha fet molta feina, molta feina al llarg de molts mandats, però és una feina que s'ha difós molt, molt, molt poc. O almenys s'ha

presentat, no s'ha presentat fent veure la utilitat que podia tenir per a determinades actuacions. I jo em sembla que la sinèrgia s'ha d'establir necessàriament en tots els temes. Tu ho has dit abans... Perdona, sí, us tracteu de vostè, vosaltres, perdó, però... És que joestic molt acostumada, però ho has dit abans. És igual, ho has dit abans i és veritat. És a dir, tots els temes que nosaltres toquem són objectes polítics. Vosaltres discutiu contínuament sobre aquests temes. En un moment determinat hi ha proposicions de llei. Aquestes sinèrgies farien que no només vosaltres coneguésiu quins són els temes en què nosaltres estem interessats, què són aquests temes transversals, sinó que el Parlament ens pogués encomanar l'estudi transversal d'un determinat objecte de coneixement o d'un determinat tema. M'explico?

És a dir, l'institut ha d'estar al servei dels organismes públics, perquè el financen els organismes públics. Per tant, ens podeu encomanar els estudis que calguin. Nosaltres els farem sempre des de la independència de criteri, això sí. És la nostra condició: dades informades i independència de criteri. Per tant, la que vulgueu i com més, millor.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns amb el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Presidenta, doncs, moltíssimes gràcies per la seva compareixença. Evidentment arriba en el moment oportú aquesta compareixença també amb aquesta proposició de llei registrada també pel Grup Parlamentari dels Comuns, acompanyant també els diferents grups, el de Junts, els socialistes, Esquerra Republicana i la Candidatura d'Unitat Popular i que per tant, també hem demanat aquesta compareixença seva, jo crec que en el sentit primer de reforçar quina és l'activitat i, per tant, que s'informi el Parlament de quina és l'activitat que fa la institució. Però també jo crec que és un bon moment per parlar en el tràmit d'aquesta proposició de llei a fer aquesta reflexió.

Enllaço amb el que ara estava acabant amb l'anterior intervenció, no?, de quin hauria de ser aquest paper més institucional. Ja tindrem oportunitat també de desplegar-ho

en el seu moment, però que una mica ja estava contestant amb aquesta línia. Jo el que també voldria posar en valor és el fet que l'institut, que se'l coneix bàsicament... O sigui, quan parlava abans alguna altra diputada de la difusió, que se'l coneix bàsicament per activitats relacionades amb la llengua o amb la llengua i amb la cultura, com ho és també amb la recerca, com ho és també amb les ciències, amb les humanitats i, en definitiva, també aquest reconeixement com a institució del país, no?, la necessitat de reforçar les nostres institucions. Per tant, aquest reconeixement que se li donarà, espero que es mantingui aquest recolzament a aquest Parlament. Reconèixer l'institut com una acadèmia nacional no és només com un gest simbòlic i així ens ho hauríem d'aprendre, sinó donar rang institucional a una institució que ja és una institució de país, no?

Jo li volia preguntar sobre prioritats de mandat i, sobretot, com que li ha mancat temps, crec que abans amb el tram final, jo li dono l'oportunitat també ara de que, sobretot pels projectes institucionals, que si ens pogués fer, si vol tornar a la diapositiva de la presentació aquesta, doncs una mica d'ampliar i quins són els prioritaris d'aquests projectes institucionals i si ens ho podria dir.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Sí, sí. A veure, de tots aquests no podria dir que un és més millor o més prioritari en relació als altres. És a dir, tots aquests projectes són prioritaris. La recerca que es fa a l'Institut d'Estudis Catalans, d'una banda, surt de la secretaria científica i aquí els membres presenten projectes i persones que no són membres i tenen un ponent, però que són membres de la societat filials. Si tenen un ponent, que és un membre de l'institut que els recolza, també poden demanar un projecte de recerca

Fitxer 30CAI5

i aquests són uns projectes que van directament des dels diners, finançats des de la secretaria científica. Però després hi ha els altres que han estat projectes extraordinaris. En una entrevista que vaig tenir amb el president de la Generalitat en aquest segon mandat, ho dic perquè va sorgir així, us ho dic de la manera més simple possible. Va ser que parlàvem de l'institut i de l'activitat de l'institut i, com sempre, tots els organismes ens queixem que tenim poc finançament bla, bla, bla,

bla, bla, bla. Aleshores va sortir la idea, sí, però jo dic mira, president, li vaig dir: «Nosaltres som com aquelles petites empreses que comencen sense capital». És a dir, hem fet un gran esforç perquè quan vam agafar el mandat teníem dèficit estructural sistemàtic i som com aquelles petites empreses que aconseguim més diners, però aquests diners que aconseguim s'eixuguen amb l'augment de sous i amb els subministraments que tots creixen.

Per tant, mai no tenim diners per fer alguna cosa que sigui extraordinària, extraordinària. És a dir, tenim diners per continuar fent bullir l'olla, etcètera, per millorar-la, per fer-ho d'una manera més adequada, tot el que vulgueu, però no per fer un projecte en què ens hi puguem esplaiar. I de veritat vaig tenir i vull agrair-ho, perquè és que és veritat, vaig tenir el plaer d'escoltar: «Què voldríeu fer?» I aleshores, què voldríem fer? Doncs voldríem fer dos projectes extraordinaris, un portal de recursos de l'institut. ¿Com és que l'institut, que fa més de cent anys que treballa i que sobretot ha treballat en temes de patrimoni, sobretot de patrimoni, no ha recollit totes les dades que ha produït en matèria de patrimoni i ofereix a la societat com un portal, per dir-ho d'alguna manera, en què pugui informar i pugui servir per a les activitats escolars, pugui servir per a qualsevol cosa? Doncs una de les idees que jo tinc és agafar tot el que s'ha produït des de la Catalunya carolíngia, que és un projecte iniciat per Raimon d'Abadal i que va durar més de cent anys, més de cent anys, agafar tota aquesta informació i posar-la a disposició perquè si no és a l'arxiu. Tot això és a l'arxiu i no pot ser que aquestes coses passin. Un portal de patrimoni, l'estem fent.

I el segon, també era una vella idea, eh? La vella idea era fer una mena d'observatori de la qualitat lingüística. I sobretot, m'hi posaré en aquest fet. És a dir, jo penso que hem avançat molt en matèria d'adequació formal, fins i tot diria una mica frívola i física, eh? Anem a un lloc i hem d'anar ben vestits, doncs ens mudem una mica més, Hem de comprar un regal per a determinada persona i ja no anem al supermercat, sinó que anem a un lloc i li comprem una cosa que ens sembla que li agradarà. Per què no millorem amb la llengua? Per què la llengua no ha passat a ser també una forma part de la targeta d'identitat de la presentació de la imatge que ofereix una determinada persona? Per què? Doncs no ens... O no ens n'hem adonat. Hem estat una mica... Però ho dic a nivell de qualsevol llengua. La llengua forma part de la teva

presentació, de la teva imatge. Doncs bé, per què no comencem a treballar d'això oferint eines a la població?

I, sobretot, jo sempre ho poso: en aquells que tenen càrrecs institucionals que són exemplars, exemplars, perquè millorin l'expressió lingüística, però no perquè la millorin simplement, sinó perquè donin importància al fet que parlar millor, expressar-se millor, de la mateixa manera que expressar-se clarament, és molt millor que no pas expressar-se d'una manera enrevessada i que no s'entén. I aleshores, la creació d'aquest Observatori de la Qualitat Lingüística, per a mi, per a mi personalment, en aquest cas és una cosa que em fa molt, molt de goig i que ja veureu perquè ara de moment es fan estudis per sectors, però esperem fer, i lògicament amb l'acord de les persones, que tota aquella persona o tot aquell grup o tota aquell organisme – que ja hi ha algun organisme que ens ho ha començat a demanar– que diguin: És que volem millorar la comunicació des del punt de vista del millorament de la llengua, poder-los prestar un servei d'acompanyament en què realment arribem a aquesta millora.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. Li volia...

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Gràcies per l'oportunitat.

Lluís Mijoler Martínez

No. Li volia preguntar també sobre la projecció internacional com a membre de dret de la Unió Acadèmica Internacional. Però, en qualsevol cas, com que vindrà més sovint al Parlament, ja tindrem ocasió de parlar-ne, d'això.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, passàriem al grup parlamentari de la CUP, amb el diputat...

Sí?

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies.

La presidenta

Senyor Cornellà, endavant, per set minuts.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, presidenta. Primer de tot, donar-li la benvinguda, presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans. Ens agrada molt que avui ens acompanyi aquí, vostè i tot l'equip que tenim aquí que el representa. Com sap, la nostra diputada de referència en aquests temes, s'han reunit amb vostès i també som un dels signants d'aquesta proposició de llei, que esperem que ben aviat pugui tirar endavant perquè l'Institut d'Estudis Catalans sigui reconegut com a acadèmia nacional. Per tant, tot el nostre recolzament en aquest tema i també amb el fet que puguin venir a comparèixer quan es consideri oportú, bé, quan vostès considerin oportú per presentar memòries i informes o aquests projectes tan interessants que ara mateix ens estava explicant. Per tant, de fet, hauria de ser una normalitat que vostès vinguessin aquí, en aquest Parlament, com a institució que som, com a pilar fonamental del nostre país, a explicar la feina que fan i, de fet, socialitzar-la, que arribi com a com més gent millor. Bé, tot el que ens ha explicat ens sembla molt bé, també tots aquests projectes que estan tirant endavant. No li direm res més que donar tot el nostre suport, però que si vol aprofitar aquests minuts per acabar d'explicar el que ara mateix està perquè ha tingut pocs minuts, de fet, li agrairia molt més que ens expliqui això, no? Els projectes que estan tirant endavant o aquesta projecció internacional que li preguntaven que estan fent, en aquests minuts que resten perquè l'escoltarem ben contents.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Doncs contestar-li això, simplement que veig que ja m'han posat aquí una transparència. A veure, l'Institut d'Estudis Catalans des de l'any 2023, 23, és membre de la Unió Acadèmica Internacional, que és bàsicament és per temes d'humanitats, història, fonamentalment és història, antropologia, literatura, etcètera. I s'hi va posar, és a dir, va ser reconeguda. De fet, va ser l'únic país sense estat que va ser reconegut a la Unió Acadèmica Internacional l'any 23. En l'època encara del mític nom Ramon Aramon i Serra, i per tant, des d'aleshores forma part d'aquest organisme.

Tenim una sèrie de projectes, la majoria dels quals estan posats en el portal de Patrimoni. En aquest projecte, què és el portal de Patrimoni que són fruit o bé de l'activitat actual o bé de l'activitat que ja hem fet amb la Unió Acadèmica Internacional. Aquest és un pol d'internacionalització important. En el terreny de les ciències, tenim un altre pol que és l'EA, totes les acadèmies, les altes acadèmies de les llengües d'Europa.

I tenim una actuació menys rellevant, això també és veritat. I també haig de confessar que, en el nostre primer mandat, ens hem dedicat molt més a intensificar, a canviar la tònica i el ritme del que era l'Institut d'Estudis Catalans, que no pas a projectar-nos al món, perquè ens projectarem al món i a través de les xarxes amb altres acadèmies, de la mateixa manera que tenim una xarxa amb les altres acadèmies de les llengües d'Espanya: l'espanyola, la basca, la gallega i ai! Sabeu que tinc blancs. Fins ara no! Doncs mira, ara tinc un blanc, és a dir, les quatre acadèmies i... Les dites, no? Perdoneu doncs, les quatre acadèmies de les llengües d'Espanya realment ens hem reunit i hauríem d'intensificar molt més també aquesta relació. Vam arribar a un acord amb les acadèmies, a totes les acadèmies de l'Estat perquè cada any que se celebra el dia de les Llengües d'Europa celebréssim, abans era en el Senat, en el Senat espanyol, un acte de totes les acadèmies a favor de la diversitat i el respecte, de la diversitat lingüística i el respecte. Així ho vam acordar quan el president del Senat, em sembla que era un senyor que es deia Ander..., no recordo ara el nom, però vam dir que ho fariem cada any. No es va poder complir perquè es va canviar la legislatura i aleshores, amb l'actual Congrés de Diputats, ho fem cada any. I ja hem fet tres trobades en el Congrés de Diputats totes les acadèmies que parlem de nosaltres i interseccionem entre nosaltres de cara al públic. Venen els diputats espanyols bàsicament. Venen els diputats del Congrés de Diputats i públic. No són molt majoritàries, això també s'ha..., de veritat, no hi ha molt, molt, molt de públic, però jo penso que fan una feina en aquest sentit.

Hem iniciat un tema d'internacionalització que el teníem completament oblidat. L'institut no tenia des... Des de la creació de l'Institut Ramon Llull, que el que feia era ocupar-se de la llengua i la cultura catalanes cap a l'exterior, s'havia estroncat completament la relació entre l'Institut d'Estudis Catalans i les associacions de catalanística. Ara, en aquest moment, no només hem recuperat –i amb la nova

directora intensificarem— les relacions amb les càtedres de català arreu de tot Europa i Amèrica, etcètera, de forma que, en la formació de professorat, l'institut hi tingui un paper rellevant, primer, perquè pugui exposar quines són les noves eines que ha anat construint, etcètera, sinó perquè es pugui difondre la idea d'aquest organisme. Per tant, estem posats ara en aquest moment. Treballem en el context també de totes les altres acadèmies, de totes les altres acadèmies. Estem passant per aquest procés d'internacionalització, però ja veus que és a farcellets. És a dir, no encara d'una manera global. Però realment considerem que és important, sobretot les xarxes d'intercanvi amb totes les institucions en què estem interpel·lades pels mateixos temes.

La presidenta

Doncs a continuació passariem al Grup Parlamentari del Partit Popular per un temps també de set minuts, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Donar les gràcies a la senyora Cabré per la seva compareixença avui al Parlament. Li volem agrair des del nostre grup parlamentari, doncs, totes les explicacions que ens ha traslladat i també l'exposició sobre els projectes i la línia i les línies de treball, doncs, que té l'Institut d'Estudis Catalans en marxa i també, doncs, de cara a futur. Creiem que és molt positiu, doncs, conèixer de primera mà la tasca que es duu a terme des d'institucions amb una trajectòria tan consolidada, tant en l'àmbit acadèmic, científic i lingüístic. I nosaltres entenem que l'Institut d'Estudis Catalans és una institució amb una trajectòria molt, molt extensa, molt rellevant i que, sobretot, té una funció molt important per la preservació i pel coneixement, i també la difusió de la llengua catalana. I, per tant, creiem que és evident, doncs, que la seva activitat té un interès que va molt més enllà de l'àmbit acadèmic i que té una repercussió molt rellevant al conjunt de la població i al conjunt de la societat catalana.

Jo faré servir molt poc temps i simplement li faré una reflexió i és que vivim en un context on l'ús social del català és a la baixa, percentualment parlant. És a dir, el nombre d'habitants que hi ha a Catalunya ha crescut exponencialment al llarg de l'última dècada i des de fa més temps, però el nombre de parlants que té el català

es manté. És exactament el mateix. Per tant, aquest fenomen produeix que el percentatge sigui a la baixa. És a dir, el nombre de catalans que parlen català no es perd, simplement que molta gent de la que arriba a Catalunya no està en disposició de parlar-lo.

I aquí, al nostre entendre, hi ha un parell de factors que són molt rellevant i que hauríem de prestar especial atenció. I la primera és que alguna de les persones que venen de fora no tenen la voluntat d'integrar-se i de parlar el català. Això ho hem d'acceptar. És així. I, en segon lloc, que moltes d'aquestes persones que sí venen de fora i que sí la volen aprendre el que es troben és amb un sistema que és exclouent i que veuen que, en moltes ocasions, el català és utilitzat d'una manera molt partidista, identificada sempre amb un projecte polític molt determinat. Per no parlar de l'existència de molts catalans també nascuts i viscuts a Catalunya des de fa dècades i des de fa moltes generacions, doncs que tampoc parlen català pel que deia, per aquesta identificació permanent i la vinculació de la llengua amb un projecte polític molt determinat i que va sempre lligat a aquesta idea de la construcció nacional.

I simplement demanar-li si, des del seu punt de vista com a presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans, la principal institució acadèmica del català, com valora aquest context i totes aquestes circumstàncies? Si creu que aquesta politització de la llengua i aquesta voluntat, al nostre entendre, doncs d'utilitzar la llengua catalana

Fitxer 30CAI6

per intentar excloure el castellà de Catalunya, d'una banda, i si la falta d'integració d'algunes persones que venen de fora i que no tenen cap voluntat d'aprendre-la, doncs, si pot tenir alguna conseqüència a la llarga, a llarg termini, per la permanència del català.

Moltes gràcies.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

A veure, no comparteixo... Per exemple, sí que és veritat que hi ha un procés de construcció nacional, però un procés de construcció nacional no es pot veure només

com un procés excloent, per què? Jo soc partidària, i en Prat de la Riba ho va definir així, és la per dir-ho d'alguna manera la construcció natural de determinats grups que per coincidència històrica, perquè els uneixen determinats factors, etcètera, conformen, per dir-ho d'alguna manera, una realitat nacional. És a dir, a mi la paraula «nacional» no em provoca cap mena de rebuig ni em provoca un sentiment d'exclusió, per mi.

Aleshores jo crec que vostè té raó en una cosa que..., és a dir, el nombre o el percentatge de catalanoparlants es manté, que això ja és una bona dada. Però el nombre de nous, el nombre de persones que venen aquí i sobretot el nombre de persones que venen aquí amb una llengua pròpia que coincideix amb la llengua de l'Estat, perquè és veritat, creix més encara i la demografia ens porta cap aquí de tal manera que li passa... Jo sempre ho comparo quan li passa com el maquinari i el programari. Quan vaig ser presidenta, quan vaig dirigir el TERMCAT, ens trobàvem que una de les coses, una de les paraules que volíem treure del curs era el *hardware* i el *software*. I ens en vam adonar que, per molts esforços, molts esforços que fèiem al creixement de programari i maquinari anava pujant a internet, però el creixement del *hardware* i *software* anava pujant molt més, de manera que ja no anaven en paral·lel, sinó que anaven així, en sentit absolutament divergent. Jo penso que la situació en què estem ara és aquí.

Hi ha d'haver esforços per totes bandes per poder fer que les persones que vinguin aquí se sentin acollides aquí i, a més a més, reconeixin que hi ha unes característiques que els poden ser propícies, que els hi poden ser beneficioses. Jo crec, com vostè, jo no tinc una actitud excloent, en el sentit que penso que qualsevol intent de fer participar a la persona que ve de manera empàtica i que se senti arrelada en aquest país és bona. Per tant, l'aprofundiment en les actituds no excloents, jo celebraria que realment s'anés eixamplant i s'anés intensificant.

Però també jo penso que s'ha de donar una idea del país, com no un país que exclou, sinó com un país que acull. Jo penso que sempre hi ha sectors que exclouen, a tot arreu i en totes les circumstàncies i per tots els criteris. Però en el cas de la llengua, jo crec que s'estan fent esforços en aquest moment extraordinaris arran del pacte nacional, per poder, almenys, dotar de coneixement a tothom. En els drets

individuals de l'ús de la llengua, ningú s'hi ha de posar perquè cadascú és amo de triar la llengua que vulgui en qualsevol moment, però sí que hi ha uns usos que són territorials, que són col·lectius. I a mi el que m'agradaria, el meu desig seria que la cohesió se centrés precisament en la vehiculació o en el fet d'adoptar la llengua catalana com la llengua pròpia del territori com a reconeixement.

Per tant, li dic molts matisos i no li contesto d'una manera clara. Jo ja sé que no li contesto de manera clara perquè és una..., no, és una qüestió molt complexa, molt complexa, en què crec que ens interpel·la a tots i que tots, per a cada una de les bandes, podem fer esforços perquè realment això convergeixi cap a aquesta cohesió que li dic jo, perquè estem destinats a entendre'ns. Vivim o compartim un mateix territori. Compartim els beneficis i les riqueses d'aquest mateix territori. Tots estem, tots tenim el dret a guanyar-nos la vida i a guanyar-nos la vida de la manera millor possible i de la manera més eficient possible. Educar els nostres fills d'una determinada manera, però si poguessin convergir, jo per això m'hauria agradat de poder parlar precisament amb vosaltres també de cara a aquest caràcter nacional. Jo els havia demanat una cita perquè volia explicar-los allò, més de persona a persona, amb més proximitat, el que és la construcció d'aquest caràcter nacional de l'Institut d'Estudis Catalans. Però jo estic contenta que vostès hagin assistit en aquesta comissió i que hagin pogut tenir aquest petit intercanvi i ja saben que nosaltres estem sempre disposats, sempre a l'Institut d'Estudis Catalans, per explicar el que calgui, per donar les raons de per què prenem una determinada decisió o una altra. Sempre ens hi trobaran, de veritat.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del grup de VOX en Catalunya, el diputat Ramírez, també per un temps de set minuts.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyora Cabré. Vostès estan en un procés de construcció nacional, no s'amaguen. De fet, treu pit d'això i vull fer una prèvia que no me'n puc estar. No es pot parlar d'immigració d'un espanyol que..., no, no, ni d'immigració ni de nouvingut una persona espanyola que vingui a Catalunya, perquè això és un espanyol que fa un canvi de domicili simplement i, per tant, des d'aquí ja

comencem malament. *(Teresa Cabré i Castellví intervé sense fer ús del micròfon.)*
Disculpi, senyora Cabré, estava fent interpel·lació a intervencions que m'han precedit, en que es parlava d'immigració d'espanyols que venien d'altres comunitats autònomes a Catalunya. Això no ens immigració ni és cap nouvingut. És un espanyol que fa un canvi de domicili. I això vostè no sé com voldrà justificar-ho, però no es pot justificar.

Miri, jo li faré una pregunta. Seré molt breu. És el fet de: Em pot detallar el finançament públic que té l'Institut d'Estudis Catalans i quin percentatge del seu pressupost general implica el finançament públic?

Gràcies.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Percentatge, un momentet. A veure, les paraules és veritat que serveixen perquè ens entenguem, però les paraules també ens poden fer divergir. I aleshores vostè el que m'ha dit és que l'ús de la paraula «immigració» per vostè estava més connotat que no ho era per mi. Perquè jo, immigració, miri, «migrant» vol dir moure's. Migrar vol dir moure's. I aleshores per a mi immigrar vol dir venir en aquest sentit, i emigrar vol dir anar en aquest sentit. Per tant, jo no hi vull donar més connotacions quan jo parlo d'immigració. Vull dir persones que venen quan dic nouvingudes vol dir que han vingut fa poc. Ara, jo a aquestes paraules els hi puc donar una connotació. Jo li asseguro que jo no n'hi dono, per tant, no assumeixo que vagin connotades per mi com vostè pensa que començava malament. M'ha dit que començaven malament. De veritat per a mi, no començàvem malament i simplement em volia explicar. Volia explicar-ho, res més que això, que jo no he fet un ús connotat d'aquestes paraules.

Però a part d'això, és quin percentatge tenim. Jo ara, el percentatge-percentatge, esperi's que a veure si em poso les ulleres i puc accedir a aquests números petits, li diré però, vaja, ja li puc dir: Nosaltres rebem, el finançament, rebem de la Generalitat de Catalunya, de dues conselleries. Rebem de la Conselleria de Cultura i li dic les quantitats, no els percentatges, sinó les quantitats, perquè no tinc el document en percentatges. Ai, perdó, no tinc el document en percentatges. Rebem 1.600.000 euros per dedicar-nos a la construcció de la normativa de la llengua. Quan vam entrar nosaltres, rebíem una quantitat una mica inferior, no molt més inferior, però

una mica inferior, però no es destinava exclusivament a la normativa de la llengua. Nosaltres hem partit de la base que tenim tres missions. Una és la construcció de la normativa de la llengua. Molt bé. Si aquest és un servei que ens demanen que nosaltres fem, doncs aleshores nosaltres el fem. Quant ens costa això? Ens costa una mica més que tot això, però almenys aquesta és l'element de base i ho rebem per això i només ho dediquem a això.

I després, a part d'això, pel sosteniment i per la recerca i per totes les activitats i per la projecció, rebem 4 milions de la Conselleria que ara es diu d'Universitats i Recerca, d'Universitats i Recerca. I amb això fem tota la resta d'activitats i, a més a més, i tot el nostre sosteniment. De la Generalitat de Catalunya, em sembla que del Departament de Justícia, com totes les acadèmies, rebem 10.000 euros anuals. Del ministeri espanyol de Cultura –de cultura, no, de Ciència– que rebíem un milió d'euros abans de la crisi, en rebem ara 333.000, 333.000. De la Diputació de Barcelona, també rebem una quantitat que és..., pa-pa-pà, un moment, de l'any 25, un moment. Espera un momentet, ajuda'm a llegir-ho, perquè és que em falla la vista. El total de la Diputació de Barcelona, (*remor de veus*) 25.000, eh? No, no, és que és més. No sé si. De la Diputació de Barcelona rebem 127.000 més 90.000, de la Diputació de Barcelona. De la Diputació de Girona... Només per projectes, projectes i publicacions. De la Diputació de Girona, 20.000; de la Diputació de Tarragona, res ara i de la Diputació de Lleida, 10.000, perdó, 20.000. Això és tot el que rebem nosaltres del... I després, a part d'això, la resta ja ho rebem de subvencions de l'Obra Social de la Caixa o d'altres organismes.

Javier Ramírez Gutiérrez

Per què li feia aquesta pregunta?

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

Per què em feia aquesta pregunta? Sento no poder-li respondre.

Javier Ramírez Gutiérrez

No, no, i agraeixo la resposta perquè vostè ha sigut detallada que normalment els compareixents això no sol passar. També s'ha de dir, no?, però vostè, si faig números rodons, pràcticament m'explica que rep quasi 6 milions d'euros públics i,

per tant, aquí rau la pregunta clau, que és que una entitat, que deixa de ser una entitat, pràcticament amb una part molt gran pública, l'Institut d'Estudis Catalans, vostè considera que hauria de ser una acadèmia científica neutral? I dic que hauria de ser una acadèmia científica neutral, perquè el que hem vist durant aquests anys és que l'esperit, precisament, d'aquest institut no ha sigut aquest. Ha sigut un altre. Vostè ho ha dit, ho ha explicat: És la seva construcció nacional a Catalunya. (*Teresa Cabré i Castellví intervé sense fer ús del micròfon.*) Correcte. Per tant, nosaltres no hi creiem en aquest projecte, vostè ho sap perfectament. Nosaltres no hi creiem.

Però és que nosaltres no hi creiem per un motiu que vostè ha dit precisament, que ha dit: «Els diners públics no es poden per afavorir els membres». Llavors la meua pregunta és: A qui afavoreix? A qui afavoreix? Perquè quan una entitat que rep molts diners públics només i únicament i exclusivament van per un projecte amb una part de Catalunya, per excloure a la gran majoria dels catalans és un problema. Quan vostès entren a la construcció nacional del pacte nacional per la llengua, i evidentment dels socialistes i separatistes, que el que volen excloure l'espanyol, el que volen és imposar el català i no per l'amor a la llengua, com podem tindre moltes persones. M'encanta el català. Soc català nascut a Catalunya, els meus pares també i parlem el català. Però la imposició que s'aplica, allò que vostè ha dit: Una cosa és la llibertat lingüística de l'individu i després els usos d'aquell territori. Els usos d'aquell territori no únicament i exclusivament és el català. És més, la majoria dels parlants són castellanoparlants. I això és el que volen i apliquen, evidentment, és aquella substitució lingüística, que nosaltres evidentment, no veiem.

Per tant, jo el que els diria és el següent, i acabo. La senyora Vilalta, la diputada d'Esquerra ha dit: Vostè, segurament el senyor de VOX dirà que ara vol tancar l'IEC. No, no, escolti, miri, li seré molt clar i molt sincer. Si vostès volen fer projecte polític, projecte de construcció nacional i interès particular, que se'l paguin vostès.

Moltes gràcies.

Teresa Cabré i Castellví (presidenta, Institut d'Estudis Catalans)

...opinió, el que passa és que li dic que aquesta institució està definida tal com està definida. És una institució de país, d'una gran majoria de país, una construcció històrica. I per tant, jo no participo d'aquest caràcter, com vostè me l'ha dit, una

institució que exclou, etcètera. Són visions de la realitat. Per això hi ha ideologies diferents. Si no, malament. Seríem tots uniformes.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, presidenta, per la seva exposició i per aquest debat on els grups han pogut intercanviar les diferents expressions, però també puntualitzar sobre molts dels projectes que es porten a terme. Evidentment, també agrair a la resta de l'equip que avui ens acompanya i agafant el guant dels compareixents, doncs, esperem que no sigui la primera, sinó que sigui moltes altres vegades que es trobi en aquesta comissió, a la CAI, però també en d'altres per treballar de qüestions més específiques que van des de la diversitat i que també treballen des del propi Institut d'Estudis Catalans.

Suspendríem la sessió trenta segons per acomiadar els compareixents i seguiríem amb la resta de punts de l'ordre del dia i propostes de resolució.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 30CAI7

La presidenta

Tornem a reprendre la sessió, si els diputats i diputades i si podem tancar també les portes.

Proposta de resolució sobre el català en la plataforma de contractació del sector públic

250-01067/15

Procediríem ara al punt número 2, que és la proposta de resolució sobre el català a la plataforma de contractació del sector públic, una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Junts i per un temps de tres minuts de tots els grups. Començaria el diputat Agustí Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Presidenta, diputats, diputades. Després del que hem sentit, gairebé no tindria necessitat d'explicar-me, però vaja, ho faré. Dir que aquesta proposta de resolució parteix d'una idea molt senzilla: si el català és llengua oficial a Catalunya, aquesta oficialitat ha de ser real i efectiva també amb relació de les administracions públiques, amb relació a les plataformes de l'Estat. Avui això no passa en la base de dades nacionals de subvencions i no és una qüestió menor ni purament tècnica. És una anomalia que té conseqüències jurídiques, administratives i també polítiques.

Els ajuntaments catalans no poden treballar amb plena normalitat en català en tots els tràmits i funcionalitats vinculats a aquesta base de dades i obliga massa sovint a traduir documentació, duplicar feines i assumir càrregues que no haurien d'existir. Aquesta situació perjudica especialment el món local, ja ho he dit, sobretot els municipis petits, que tenen menys recursos humans i materials. Però també perjudica el teixit associatiu, les entitats i les empreses que operen principalment en català i que haurien de poder relacionar-se amb l'administració amb plena normalitat en la llengua del país.

Per tant, no estem davant d'una demanda simbòlica. Estem davant d'una exigència de bon govern, d'eficiència administrativa i d'igualtat lingüística. No té cap sentit que, en nom de la simplificació administrativa i la digitalització, s'imposi en realitat una barrera afegida a les administracions locals catalanes. La digitalització de l'administració no pot convertir-se en una nova forma de minorització lingüística. Al contrari, les eines digitals públiques haurien de garantir drets, no restringir-los. Avui, a més, resulta especialment difícil d'acceptar qualsevol argument basat en suposades dificultats tècniques o de comprensió. En un moment en què les eines d'intel·ligència artificial permeten traduccions immediates, tractament multilingüe i interoperabilitat lingüística a gran escala, al·legar limitacions d'aquest tipus no és creïble. Estem davant d'un problema... No estem davant d'un problema tecnològic, sinó davant d'una manca de voluntat política. Aquest és el problema. Sempre és aquest el problema.

En aquest sentit, apel·lar a dificultats tècniques o de comprensió és senzillament una excusa, una forma de discriminació, una excusa funcional que amaga la manca de voluntat de reconèixer a la pràctica la igualtat de les llengües oficials a tot l'Estat.

Evidentment, això planteja un problema i el problema és la discriminació bàsica, que és, si a l'Estat espanyol les llengües estiguessin reconegudes al mateix nivell que Suïssa, això no passaria o estiguessin reconegudes de la mateixa manera que el Canadà, això no passaria. El problema és que nosaltres només som oficials, només som bilingües a Catalunya i, en canvi, a l'Estat son monolingües. Aquest és el problema real que passa.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, passàriem al torn de paraula, a les esmenes presentades en primera instància per part del grup Socialistes i Units per Avançar, la diputada i vicepresidenta d'aquesta comissió, Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies. Comentar només a mode una mica d'informació que el títol de la proposta es refereix a la plataforma de contractació del sector públic. Però després la part dispositiva sí que parla de la base de dades nacional. Per tant, com bé ha explicat el diputat, estem parlant de la base nacional de dades de subvencions.

Aquesta proposta de resolució, sota el nostre punt de vista, té un enfoc un pèl esbiaixat, no pel seu contingut, sinó perquè demana al Govern de la Generalitat una sèrie d'actuacions que estan fora del seu àmbit competencial. Resulta evident que aquesta base de dades és de titularitat estatal, que ho ha explicat també el diputat, que és una competència de l'Estat i que, en tot cas, ara seguim i intentem enfocar. La Generalitat de Catalunya podria dur a terme aquestes gestions de caire polític i institucional, aquesta interlocució, però, no pot dur a terme gestions legals i tècniques, que és una frase literal que surt a un dels acords.

Tot i això, a banda de que puguem coincidir en el fons d'aquesta proposta, que els avanço que evidentment ens trobem en aquesta mateixa línia, convidem els grups, no només el grup de Junts, sinó a la resta de grups a que facin servir la seva representació a les institucions estatals per fer possible el que en aquesta proposta s'està demanant. La base de dades nacional de subvencions és un sistema

d'informació federat i obligatori i, tanmateix, les dades que envia la Generalitat i del seu sector públic es transmet sempre en català i en castellà. Si entrem, ho podem veure.

També hem de tenir present que la informació que conté la base de dades nacional s'ha de transferir a la Comissió Europea, com vostès saben, i per tant, obliga a utilitzar un dels vint-i-quatre idiomes oficials de la Unió Europea, que són els únics admesos per enviar la informació a la Comissió. D'entre els idiomes oficials de l'Estat, el castellà és l'únic que és oficial al territori de la Unió Europea, com vostès saben, per tant, una vegada més queda palesa la importància que el català sigui la llengua oficial també a Europa. En aquest sentit, són coneguts els esforços tant del Govern de la Generalitat com de l'Estat i altres comunitats també, que estan fent aquesta tasca i el mateix president de la Generalitat li recorda al portaveu del Partit Popular a cada sessió de control del Govern i li demana la seva complicitat també per arribar aquesta fita.

Com he dit, l'esperit de la proposta el compartim totalment. Per això, hem fet una sèrie d'esmenes i agraïm també la seva acceptació. Votarem positivament a la proposta, perquè lluny dels matisos que ens poden separar, que evidentment existeixen, tenim una fita comuna i és que el català sigui llengua oficial. Creiem en la cohesió institucional i el pluralisme lingüístic al nostre estat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, procediríem a la resta de grups. No havent-se presentat més esmenes, passaríem al grup d'Esquerra Republicana amb la diputada Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies. De fet, cada dia veiem discriminacions lingüístiques al nostre país que ens desesperen, que evidentment són vulneracions de drets lingüístics que denunciem i que volem revertir. Ho veiem en l'àmbit de la salut, en l'àmbit de la justícia. Ara, recentment, amb el tema de la castellanització dels noms, i podríem afegir molts exemples. Malgrat que és la llengua oficial, el català és la llengua oficial i, per tant, això no hauria de passar.

Suposadament Espanya és un estat plurilingüe. Així també s'autodefineix, però a la pràctica veiem també com això fa aigües. Totes les mancances, totes les discriminacions, totes les vulneracions de drets lingüístics d'aquest estat que en realitat actua com un estat centralista i com un estat que pensa, que actua davant de les llengües oficials, com el català, com de segona categoria. I justament hi feia referència el diputat Colomines, quan justament avui en dia tenim més tecnologia a l'abast perquè hi hagi totes les facilitats per garantir els drets lingüístics, també del català a la ciutadania del nostre país. I, per tant, hem de parlar més de manca de voluntat que no pas de dificultats pràctiques.

I ja n'estem també una mica farts de fer passar la defensa del català com si fos un atac al castellà. No. Defensar del català és defensar el català i no va en contra, això, ni del castellà ni de cap altra llengua del món. N'estem farts, per tant, també d'haver de demanar permís o perdó per parlar català.

De fet, fixin-se, a l'enquesta d'usos lingüístics identificava que l'administració de l'Estat era l'administració que menys garantia l'ús i la pràctica del català a Catalunya. S'identificaven totes les administracions, l'administració local, l'administració de la Generalitat i, en el cas de l'administració estatal a Catalunya, era on també es detectava uns usos molt baixos i, per tant, aquesta vulneració, aquesta discriminació lingüística en relació al català.

Per tant, fer tot aquest context justament per dir que nosaltres evidentment, donem suport a la proposta de resolució. De fet, ens sembla increïble, doncs, que la base de dades nacional de subvencions no admeti la presentació, la tramitació o la publicació de la documentació en llengua catalana. Per tant, trobem encertada que es faci, que es presenti i que es puguin fer totes les actuacions que així recull la proposta de resolució i que, per tant, ajudem també especialment als municipis, el món local, que és el principal afectat per aquesta situació, especialment els municipis petits, i puguem avançar en la defensa d'aquests drets lingüístics a cadascun dels àmbits de la nostra societat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Llegint aquesta proposta, hom podria pensar que estem davant d'un problema gegant que impedeix el funcionament de les administracions locals. Però mirin, jo no pecaré de sectarisme, perquè puc arribar a entendre, doncs, que està bé que el català es pugui fer servir en la plataforma de contractació del sector públic. Però clar, el que hem de conèixer és que la base de dades nacional de subvencions és una eina de l'Administració General de l'Estat que ha de garantir la interoperabilitat, la seguretat jurídica, la igualtat d'accés per a tots els ciutadans i tots els municipis d'Espanya. I això, evidentment, doncs, exigeix i requereix uns criteris comuns, evidentment també lingüístics, especialment quan es tracta de procediments concrets amb efectes jurídics.

I això vol dir que el funcionari que rep aquest document i que probablement no és a Catalunya ha d'entendre el que s'hi diu. I el que vostès proposen, doncs, pot generar molts problemes. La inseguretat jurídica, com deia, de la interpretació de documents per part de funcionaris, la dificultat del control i fiscalització dels mateixos i, fins i tot, barreres per a empreses d'altres territoris, doncs, que vulguin concórrer a subvencions convocades des de Catalunya. Perquè la lliure concurrència implica que qualsevol empresa, parli la llengua que parli, pugui entendre les bases sense obstacles.

I aquesta és la gràcia de tenir una llengua comuna entre tots els espanyols. És la capacitat de poder-nos comunicar, interpretar sense haver

Fitxer 30CAI8

de fer servir un traductor ni cap «pinganillo», que em fa la sensació que és el que agradaria aquí al grup proponent. Miri, escolti, en la seva proposta, a l'exposició de motius, he trobat un element que em sembla fantàstic. És realment interessant. I parlen, citen l'Estatut d'Autonomia i la Constitució i diuen que el català és llengua oficial a tot l'Estat. I a mi m'agrada, molt bé, em sembla fantàstic i me n'alegro per

vostès que hagin volgut tornar a la Constitució i a la legalitat. Em sembla que no és exactament així, però és el que han escrit.

Però, *¡ay, amigo! Porque consejos vendo que para mí no tengo*, perquè vostès el que volen pel català no ho volen pel castellà. És a dir, el castellà és llengua pròpia de Catalunya i cooficial segons l'Estatut d'Autonomia, però vostès no volen que sigui vehicular a l'ensenyament. I, per tant, com que vostès fan propostes partint de la incoherència i del sectarisme i nosaltres no som ni incoherents ni sectaris, per una qüestió d'eficàcia, eficiència i d'operativitat, doncs, evidentment, votarem en contra d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del grup parlamentari de VOX, el diputat Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. ¿Para qué ha quedado Junts? Este partido de muchos nombres, porque ha pasado muchísimos nombres. Incluso en tres o cuatro años pasaron por, en fin, por infinidad, aquello del embargo de las sedes, las razones sociales. Tuvieron que cambiar, etcétera, no vaya a ser que les pillaran a alguno. Alguno incluso dice que no son de Junts, que son socialistas. En fin, es un escándalo. Total, que de gobernar esta región han pasado a presentar PRs que no sirven absolutamente para nada, pero para nada y por eso no me voy a centrar en la moción del señor Colomines, porque es la oportunidad de poder tener tres minutos de gloria y poder explicar algo que no tiene ningún tipo de sentido.

Oiga, ustedes piden una subvención en un marco jurídico nacional, lo normal es que se hable la lengua nacional, y ya está. Es que no tiene ningún tipo de sentido. Lo que tiene menos sentido y eso me quiero intervenir a los ponentes socialistas. Son ustedes la hipocresía permanente que aplican aquí. Oiga, lo que ustedes se llevan a los barrios en campaña electoral, porque solo piensan en campaña electoral, que no habla nadie catalán. Oiga, no les he escuchado nunca hablar en catalán en los barrios y ¿les van a decir a esas personas que las subvenciones o que las ayudas

las pidan en catalán? No los escucho nunca, jamás. Y si no, se lo puede preguntar a la ponente de Tarragona, que coincidimos, los dos somos de Tarragona y le explicará: ¿Cuántas veces ustedes van a los barrios, en las fiestas populares y hablan en catalán? Ya les digo, nunca. ¿Por qué? Porque ustedes aplican el elitismo político. Ustedes aquí hablan catalán, pero en el pasillo hablan en castellano. Ustedes aquí aplican todo el ideario político del separatismo, pero la realidad es otra. Su electorado no le conviene ese tipo de medidas, pero usted les da igual. ¿Sabe por qué? Porque juegan con la facilidad política, esa facilidad que se venden permanentemente al separatismo, porque ustedes son un brazo más del separatismo.

Y les voy a hacer la prueba real de la propuesta que ustedes han presentado. Dice así, la enmienda número 2, y ojalá algún socialista de fuera de Cataluña escuche: *«Instar l' Estat que les administracions locals catalanes puguin elaborar, tramitar i publicar íntegrament en català les convocatòries, bases reguladores, anuncis i altra documentació vinculada de subvencions, sense haver d' assumir costos de traducció ni barreres administratives derivades de l' ús de la plataforma estatal»*. Plataforma estatal. Y yo mi pregunta es: ¿Ustedes cómo lo quieren hacer? ¿Cómo pretenden? Se ha explicado aquí muy acertadamente. Parece que vamos a tener contratar traductores, pero no solo para aquí, sino para los funcionarios, que ustedes le suben el sueldo y aumentan las plazas ¿en Madrid, por ejemplo? Claro, es que cuando ustedes aplican al terreno práctico las propuestas que presentan, la dificultad es mucho mayor.

Y yo, ya para acabar mis veinte segundos, me gustaría que el discurso del PP se aplicara realmente, porque no sé si este es el discurso del Partido Popular de Cataluña o el discurso de Albiol, que compra el pacto nacional por la lengua y que es completamente distinto a lo que se ha explicado hoy. Porque aquí dos modelos, los que excluyen el castellano, sí, sí, los que excluyen el castellano, lo intentan humillar, intentan ejemplar de qué es una lengua de segunda, que es lo que ustedes intentan hacer o los que los protegemos y lo defendemos. Y siempre estará VOX.

Gracias.

La presidenta

A continuació, per part del grup dels Comuns, el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, presidenta. I primer, i abans de manifestar-me sobre el fons de la proposta, crec que val la pena que deixem algunes coses clares i que no es diguin incorreccions. Hi ha una llei estatal, espanyola, de l'Estat espanyol, que és l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i aquesta llei diu clarament en el seu article 6, en primer lloc, que la llengua pròpia de Catalunya és el català, no és l'espanyol. La llengua pròpia de Catalunya és el català. És la llengua d'ús normal i preferent de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament. Això és una llei espanyola.

En segon lloc, diu que el català és llengua oficial de Catalunya i també ho és el castellà, que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. Totes les persones tenen el dret d'utilitzar les dues llengües oficials, les dues, i els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure de conèixer-les. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure. D'acord amb el que disposa l'article 32, no hi pot haver discriminació per l'ús de qualsevol de les dues llengües.

Després, el punt 3, diu la Generalitat i l'Estat han de prendre les accions necessàries per al reconeixement de l'oficialitat del català a la Unió Europea i la presència i la utilització del català en els organismes internacionals i en els tractats internacionals de contingut cultural o lingüístic. Diem en dret que *quién puede lo más, puede lo menos*. I, per tant, si la Generalitat té l'obligació de promoure el català a les institucions europees, evidentment, també ho ha de fer amb les institucions espanyoles que formen part de l'Estat. Diu més coses. Els recomano que llegeixin aquesta llei espanyola, que és l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Els recomano de debò i que l'estudiïn perquè, a més, com a diputats del Parlament de Catalunya l'haurien de conèixer i, per tant, no dir incorreccions en les seves intervencions.

Passem al fons. És evident que és una qüestió de drets lingüístics i, per tant, existeix una discriminació clara quan qualsevol ciutadà no pot utilitzar el català en qualsevol tràmit amb l'administració. Però encara ho és més si es tracta d'un ajuntament. I ja

no per una qüestió de drets lingüístics, ja per una qüestió bàsica de municipalisme. És a dir, els ajuntaments no tenen la capacitat per anar fent traduccions i per anar penjant en un altre idioma i buscar perquè la seva llengua pròpia d'aquest ajuntament és el català, igual que ho és la llengua pròpia de Catalunya.

Per tant, per una qüestió pràctica, si algú ho ha de traduir, si em sembla molt bé el que diu el diputat del PP, que és que això és una base de dades que és per a tot l'Estat, etcètera. D'acord, doncs, que ho tradueixi l'Estat, si és així de simple. Si no passa res. Nosaltres no diem que estigui publicat en català tampoc. Ens seria suficient que es pogués presentar en català i que després, si s'hi escau, doncs que faci la traducció del text l'Estat.

Hi donarem suport, evidentment, a aquesta proposta. Ens sembla ridícul que a aquestes alçades encara haguem de fer aquestes propostes de resolució. Com deia el diputat de Vox, *para lo que ha quedado*. No, em sembla, a mi el que em sembla ridícul és que això avui dia, el 2026, encara hàgim de fer propostes de resolució perquè el Govern de la Generalitat insti a l'Estat perquè això sigui una realitat, una qüestió tan senzilla en un estat plurinacional com és el nostre cas.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del grup parlamentari de la CUP, la Candidatura d'Unitat Popular, el diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí. Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres dir que votarem a favor d'aquesta proposta que ens presenta el Grup Parlamentari de Junts. Realment el que es demana és una qüestió de drets, de drets lingüístics en aquest cas, i que evidentment hem de defensar, mentre no siguem un estat propi, hem de defensar la nostra llengua com a llengua vehicular a l'administració pública i també de la ciutadania, a les escoles i a tot arreu, perquè és la llengua del nostre país.

I, evidentment, fa gràcia perquè alguns partits, quan parlen de malbaratament de diners públics, sempre focalitzen cap a institucions catalanes, etcètera, i en canvi, no focalitzen el que realment és un malbaratament de diner públic, gastar els diners

de la ciutadania per traduir una cosa en una llengua pròpia, que és el català, traduir-la en una llengua que no és pròpia de la nostra terra i que s'ha de posar en una base de dades que no és ni pel nostre propi país. Per tant, no té cap sentit malbaratar el diner públic fent aquestes traduccions. Igual que no la fem en anglès ni la fem en francès, només faltaria!

Gràcies.

La presidenta

En absentar-se el Grup Parlamentari d'Aliança Catalana, si vol posicionar-se... La CUP acaba de parlar, si vol posicionar-se per un temps d'un minut, diputat, de les esmenes presentades.

Agustí Colomines i Companys

Sí. Només és una qüestió per aclarir-la, que és que hem acceptat les esmenes del Partit Socialista. Però miri, li diria una cosa, eh? Utilitzin vostès els dinou diputats que tenen per fer la feina aquesta que ens reclama als que en tenim set, eh? Perquè la desproporció és molt gran. Només això per dir-li.

I, miri, una cosa que ara em ve de gust dir-la. Aquesta senyora que tinc aquí al costat ve de Convergència. Aquest senyor que no ve d'enlloc i jo vinc del PSUC, m'entens? I per això ens diem Junts i per això ens diem Junts i per això ens diem Junts. No, li dic pel de VOX, li dic pel de VOX.

La presidenta

Diputat, si us plau, tornem a la qüestió.

Agustí Colomines i Companys

Ja està, ja està. Només això.

La presidenta

D'acord, gràcies. Passaríem a la votació. També demanaria que les intervencions ens posicionessin sobre les propostes i sobre el contingut en sí que s'ha treballat a les resolucions. No sé si els grups volen demanar votació separada. Hi ha quatre punts. Votaríem en bloc.

Doncs, vots a favor?

Catorze vots a favor.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Quedaria aprovada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre el bo digital

250-01089/15

Passaríem ara al punt número 4, que és la proposta de resolució sobre el bo digital, també presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, presidenta. Bé, avui nosaltres presentem aquesta proposta de resolució que, al final, ens sembla una proposta adequada a la realitat actual, perquè per exercir els drets bàsics la ciutadania, tant sigui per l'accés a l'educació com sigui per una recerca de feina o també per fer els tràmits administratius, doncs es requereix sí o sí d'una bona qualitat en la connectivitat. Això no es produeix sempre perquè va molt lligat amb la situació econòmica de les persones. Una pitjor situació econòmica o més desfavorida, doncs, produeix també una pitjor qualitat en la connectivitat digital i, per tant, creiem que és necessari, per acabar amb aquesta desigualtat, que és el que s'anomena avui en aquest sentit, bretxa digital, perquè es pugui acabar amb això cal l'actuació de l'administració pública.

En aquest sentit, des de Junts per Catalunya, l'única cosa que volem, doncs, és acabar amb aquesta desigualtat, com hem dit, i proposem diverses coses. La primera d'elles és la creació d'aquest bo social, perquè la transformació digital del país sigui real i per a tothom. I com ho farem, això? Doncs creant aquest bo digital. Demanem que s'estableixin uns criteris per a donar aquest bo digital, tant siguin socials, econòmics, també territorials, segons on es trobin del país, especialment dirigit a la gent amb rendes baixes, a la gent gran i sobretot a tots aquells que viuen en zones on la cobertura és baixa.

Per tant, creiem que és una situació plenament normal avui en dia demanar que hi hagi aquesta igualtat per a tota la ciutadania. Demanem que hi hagi una dotació

pressupostària estable, perquè creiem que moltes vegades es fan un seguit d'accions a nivell polític que, si no tenen el degut finançament, doncs no serveixen per res i, per tant, creiem que és bàsic.

Demanam també, doncs, que hi hagi acords amb els teleoperadors per poder accedir amb facilitat a aquests bons digitals. Creiem que l'administració, de la mà de tots aquests sector, pot anar molt millor. I després acabem demanant que es presenti un pla al Parlament d'implementació d'aquest bo digital i d'un seguiment, perquè moltes vegades, un cop aprovades les coses, ens oblidem de fer aquest seguiment.

Agraïm les esmenes presentades també pel Partit Socialista, que després, un cop hagueu intervingut tots, ens pronunciarem sobre les mateixes.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Becerra.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, presidenta. Volem començar recordant un principi fonamental ,que és els drets digitals són drets dels ciutadans. La Carta catalana per als drets i les responsabilitats digitals reconeix l'accés universal a internet, la inclusió i la capacitat digital com a dret essencial. I aquest Govern de la Generalitat de l'honorable president Salvador Illa està compromès. És un compromís clar que, perquè va ser una de les primeres mesures que va implementar l'aposta directa per establir la xarxa de fibra òptica i accés a internet a tot el territori de Catalunya, arribant fins al món rural des del mar a la muntanya. I això va ser una de les accions primeres que es va anunciar i que s'està desenvolupant. I cada cop la cobertura de xarxa és superior, no?

És cert i compartim amb la proposta de resolució que la bretxa digital per motius econòmics continua sent una realitat que afecta a milers de persones. Però faig un parèntesi. Agrair a tots els ajuntaments l'accés públic a xarxes que fan a través de biblioteques, de centres cívics, d'espais públics. I això ja és un fet molt agraït al món local que permet aquest accés. Però tornant a la proposta de resolució i parlant de bons

Fitxer 30CAI9

digitals. Hem de tenir en compte que els fons Next Generation van apostar per adreçar aquests bons digitals a col·lectius vulnerables. Recordem l'ordre del 2023 que va crear el registre d'operadors col·laboradors, un altre ordre del mateix any 2023, que va crear les bases reguladores del programa Unico, el bo social, i que aquestes eines van crear una política que es va mantenint pel Govern de la Generalitat.

Respecte a les esmenes, nosaltres li proposàvem quatre esmenes. La primera és un estudi seriós sobre el mecanisme d'accés, un anàlisi seriós, perquè no crec que puguem dir que s'hagi d'establir el bo social sense fer aquest estudi previ, no? La segona esmena que li fèiem és analitzar els criteris socials i econòmics i territorials que permetin prioritzar col·lectius més afectats, perquè pot ser multidimensional i multitransversal les afectacions que es poden donar. Per tant, hem de tenir clar aquests criteris i estudiar-los bé.

La tercera esmena li fèiem, que crec que vostè crec que l'acceptarà i li agraïm, que és la col·laboració sobretot amb el món local, i és continuar amb aquesta col·laboració que s'està fent. La quarta esmena, nosaltres li fèiem el fet de crear un pla d'implementació i seguiment amb indicadors clars d'impacte social i territorial, bé, amb el tema del bo social.

Per acabar, disculpi, presidenta, que em passa una mica de temps. La política del govern de la Generalitat i del Partit Socialista de Catalunya i Units per Avançar és no deixar ningú enrere també en l'esfera de la breixa digital. Però crear un programa estable, estructural sense tenir pressupostos és el fet que i sense haver fet un anàlisi previ, és el fet que a nosaltres ens porta a abstenir-nos en molts dels punts, però a votar a favor d'aquells que ens accepti les esmenes que hem presentat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb el diputat Oriol López.

Oriol López Mayolas

Bé, moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair a Junts que posi sobre la taula un tema tan important com l'exclusió digital. Vostès parlen d'un tema essencial per a la vida avui en dia. Cal combatre aquesta bretxa digital i parlen d'aquest bo social digital de les famílies vulnerables, establint o volent establir uns criteris, una col·laboració amb el món local, un pressupost i uns acords amb els operadors.

A nosaltres ens preocupa molt aquest tema. Al cap i a la fi, no podem garantir la prosperitat compartida si els que tenen menys recursos, menys capital físic, social, cultural també tenen menys capital digital. Aquest capital és imprescindible per garantir les oportunitats de qualsevol persona en els temps que vivim i segurament en el futur ho serà encara més. Per això, l'anterior govern va impulsar l'estratègia nacional per a la inclusió sociodigital com una política transversal amb l'objectiu de coordinar i maximitzar les accions orientades a reduir la bretxa digital. Un primer pas col·laboratiu amb els agents de l'ecosistema digital, però en queden molts per fer.

Ara bé, el model que vostès proposa, a nosaltres ens genera alguns dubtes. Quan socialment diem que tothom ha de tenir accés a un determinat servei, tot sovint ens trobem dos models confrontats. La provisió pública o l'accés a la provisió privada sufragada amb recursos públics. L'exemple més evident és l'escola. Podem tenir una escola pública i universal o que l'Estat atorgui recursos a les famílies per destinar-ho a l'educació. Traslladant-ho a l'àmbit de l'habitatge, la dicotomia entre regular preus o oferir habitatge públic o subvencionar ajudes al lloguer.

A vegades, des de segons quines posicions, no s'entén que els ajuts al consum normalment acaben sovint a la butxaca dels productors, no a garantir la inclusió del vulnerable. Entenem que la seva proposta del bo digital busca estendre aquest funcionament en l'àmbit digital per tal de garantir un accés mínim. Ho suposem, perquè no acabem de veure clar en el text de la moció, el que volen dir. Ara bé, si la idea és aquesta, oferir una ajuda pel fet de sufragar l'accés a l'espai digital dels col·lectius més vulnerables, no estem segurs de que sigui el més eficient. A vegades pot funcionar. Per exemple, tenim el bo social tèrmic, però que funciona també en un context d'un mercat molt regulat, molt més regulat i d'un cost variable dependent de la zona climàtica i dels mesos de l'any.

En la tradició col·laborativa del pacte nacional per la indústria, des d'Esquerra Republicana, portàvem al programa electoral un pacte nacional per la inclusió sociodigital, amb l'objectiu que tota criatura nascuda i crescuda al país a Catalunya vegi garantit el seu dret a una criança digital progressiva, positiva i empoderada, de forma que pugui desplegar tot el seu potencial personal i professional en l'era digital aprofitant totes les oportunitats.

I és possible que dins d'aquest pacte haguem d'incloure també diferents mesures: obligacions de servei, regulacions mínimes, una estratègia per garantir l'accés a mitjans digitals de forma pública amb xarxes de wifi pública, accés a biblioteques, escoles, etcètera. I si és necessari, complementar-ho amb un possible bo social, el que vostès crec que expliquen, que ajudi a sufragar costos de forma limitada als més vulnerables.

En tot cas, nosaltres farem una abstenció a la seva proposta. Entenem que com a idea pot sonar bé, però falten, per nosaltres, molts detalls del seu funcionament i creiem que s'ha d'emmarcar en una estratègia molt més global i més gran.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, de forma molt breu, farem una abstenció en aquesta proposta, bàsicament perquè és evident i crec que tots reconeixem que els drets digitals són uns drets bàsics que s'han de garantir, que la situació econòmica també té molt a veure amb la no-capacitat de molts ciutadans de Catalunya d'accedir a aquest dret bàsic, però quan parlem d'un bo social en aquest sentit, que s'aplicaria d'una forma contundent a una part de la població, que requeriria d'una dotació pressupostària i que també requeriria, doncs, d'un marc legal i normatiu, no creiem que sigui prou, doncs, una proposta que es parla en deu minuts aquí en una comissió, sinó que necessitaria d'un recorregut molt més ampli.

És per això que, tot i que nosaltres reconeixem la necessitat que hi ha a Catalunya d'ampliar i fer més efectius per al cent per cent de la població els drets digitals, creiem que aquesta proposta no és la solució efectiva que ens durà això. Tot i així, tot i que, perquè nosaltres estem a favor de garantir aquests drets, els hi farem una abstenció, també esperant com es posiciona el grup proponent sobre les esmenes.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, per un temps també de tres minuts.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Efectivamente, nosotros respetamos el marco jurídico que tenemos. De hecho, cuando no queremos, pretendemos cambiarlo. Cuando no nos gusta, lo cambiamos. Para eso está el proceso legislativo. Y claro, cuando alguno apela al Estatut, pues está muy bien. Es muy interesante. Claro que es una ley nacional, pero es que no era yo el que jactaba de haberle pasado el cepillo al Estatut. Eran ustedes. Entonces no sé qué vienen ustedes aquí a apelar no sé bien qué.

Mire, le seré muy claro: la propuesta de Junts no tiene sustancia por lo siguiente y es que, mire, ¿sabe lo que pasa, señora Freixa? Que mientras hay dos de cada cuatro catalanes que les cuesta llegar a final de mes y cuando les llega les cuesta llegar a final de mes significa que su preocupación no es el recibo del internet. Es el recibo del agua, el recibo de la luz. Y cuando estas personas, que ven gran dificultad por llegar al final de mes, ven como precisamente las ayudas públicas se van a quien no debería ir, que son primero los de fuera, porque algunos dicen: «No vamos a dar subvenciones porque no vaya a ser que *vagin a la butxaca dels productors*». No. Son más de darle el dinero y las subvenciones a los menas y a los bolsillos de los ilegales. Son más de eso.

Porque, mire, quizás cuando esos catalanes que no llegan a final de mes ven que las ayudas no van para realmente lo que necesitan es una gran dificultad y si usted lo que quiere es precisamente preservar, fomentar o que esas personas puedan tener acceso a un servicio esencial como es el internet y la era digital que tenemos, oiga, ¿por qué no empezamos al principio? ¿Por qué no garantizamos que tengamos

ese acceso a internet? Es decir, hay muchos municipios rurales en Cataluña, muchísimos, que no tienen acceso porque no hay antenas suficientes que puedan cubrir para que operadores puedan prestar el servicio.

Y se van ustedes a municipios, por ejemplo, de Girona, en que haga usted la prueba y no va el internet, pero es porque no hay cobertura ni telefónica. Entonces, antes de intentar subvencionar el recibo de Movistar o de Orange o de cualquier entidad, hombre, mejor intentar desde la administración pública poner los medios necesarios para que puedan haber antenas que puedan prestar ese servicio.

Por tanto, nosotros nos abstenemos por dos motivos. Uno, porque entendemos que la administración, esa cooperación publicoprivada, tiene que ir por ahí, para intentar mejorar el servicio, por un lado y, por otro, porque todas aquellas ayudas que ustedes presenten sin prioridad nacional no las apoyaremos, porque si no, siempre pasa lo mismo: Se lo llevan los mismos a los mismos.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres ens abstindrem també en aquesta proposta de resolució, perquè entenem que honestament no compartim el model. Pot semblar de bones intencions. Bé, no compartim el model econòmic ni polític vostre. Això, no sé si ho has entès, Colomines. És molt senzill, (*Agustí Colomines i Companys intervé sense fer ús del micròfon*) però hi entro... Deixa'm parlar. Entro en el fons de la proposta.

Mirin, Telefónica, 2122 milions d'euros de benefici al 2025, Más Orange 2.842 milions d'euros de benefici. Una altra menor, DiGi España, 930 milions d'euros de ai, perdó, 175 milions d'euros de benefici. Si amb tots aquests beneficis de grans operadors, amb una qüestió que hauria de ser un dret bàsic, com és l'accés a la informació, resulta que el que hem de fer és instar perquè des del Govern s'hi posi un pressupost, que ha de sortir d'uns impostos, que vostès també estan en contra de que siguin més alts, perquè precisament el que volen és anar retallant quins són

els serveis bàsics que dona l'Estat, miri, em sembla que va més enllà del que pot fer aquest Parlament.

Nosaltres considerem, com deia, que el dret a..., que l'accés a Internet és un dret. Avui dia no es pot viure sense tenir energia, no es pot viure sense aigua i no es pot viure tampoc sense tenir accés als serveis de telefonia i d'internet. Nosaltres creiem també que aquests grans beneficis són els que han d'anar gravats precisament perquè tothom hi pugui tenir un accés universal. Creiem en altres models també de telefonia, com és el de Som Connexió, una entitat cooperativa, sense ànim de lucre i que es podria promoure també des de l'Estat que això existís. I creiem també que, en tot cas, això hauria de ser un debat que hauria d'anar dintre d'una reforma de la llei de telecomunicacions.

I ho dic això. I en aquest sentit, sí que agrairia que hi poguéssim posar la banya tots els grups parlamentaris i, des d'un consens, modificar aquesta llei per tal de que s'entengués, com deia, aquest accés a internet i accés a les comunicacions com un dret bàsic. I, per tant, des d'aquest sentit, com l'aigua o com l'energia, que és el que han de fer els poders públics per afavorir l'accés a tothom. Per tant, aquí, en aquest sentit, nosaltres ens abstenem en aquesta proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies a continuació, per part del grup parlamentari de la CUP, la Candidatura d'Unitat Popular. Endavant!

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de Junts, tot i que entenem perfectament per què la fan, no la compartim, perquè el que nosaltres sí que estariem d'acord és que hi hagués unes bonificacions o uns preus especials per a les famílies que tenen dificultats i que estan en situació de vulnerabilitat, etcètera. Però no que es pagui amb diner públic, sinó senzillament que s'obligui a totes aquestes empreses com Telefónica i moltes d'altres, que tenen beneficis milionaris, a establir unes bonificacions o uns preus especials per a les famílies que sí que els ajuntaments

determinin o l'administració pública en general que determinin que estan en una situació complexa.

Perquè entenem que també és veritat que aquest és o ha de ser..., hi ha de ser i s'ha de garantir, que és un dret de tota la ciutadania del nostre país. Però crec que hem de tirar cap a d'altres maneres. Nosaltres no compartim un nou Bizum de diner públic cap a empreses privades que tenen molts beneficis. I és que anem repetint sempre el mateix, no? Per garantir el dret universal, doncs que la gent pugui accedir als serveis digitals, doncs paguem-ho un diner públic. Per garantir que la gent pugui accedir a un caixer automàtic, doncs paguem amb diner públic a la Caixa no sé quants milers d'euros anuals perquè vagin a cinc-cents i escaig municipis rurals a fer negoci i a guanyar encara més diners.

És a dir, aquesta no ha de ser la política pública d'afavorir sempre als rics i els pocs diners públics que hi ha, destinar-los a afavorir aquestes empreses. Nosaltresensem que el que s'hauria de fer són lleis que obliguessin aquestes empreses amb beneficis milionaris a permetre l'accés a les persones, en aquest cas, amb rendes baixes, que no poden accedir a aquest servei i amb d'altres, com he dit, de La Caixa, etcètera també s'hauria de garantir aquest servei, però no sempre a costa de l'erari públic.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. En absentar-se el Grup Parlamentari Mixt, passaríem per posicionar-se sobre les esmenes presentades el grup de Junts, per si vol fer alguna referència.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí, presidenta, gràcies. Bé, potser començaria donant les gràcies a tothom per les abstencions, que no em sembla el criteri millor per pronunciar-se sobre un

Fitxer 30CAI10

dret que crec que té la ciutadania, però bé.

Jo només dir-li a Esquerra Republicana, també al Partit Popular, que si creuen que aquest no és el model i que s'hauria de perfeccionar una mica més, hauria agraït esmenes, perquè haguessin pogut treballar-lo conjuntament, però no hi han hagut esmenes de cap dels dos partits.

Dir també que tant als comuns com a la CUP que és curiós que demanin constantment que tot sigui públic, que tots els drets han de ser públics dels ciutadans, tots, tots, tots. Tot ha de ser públic. No volen ni sentir parlar de la col·laboració publicoprivada i, en canvi, amb un dret que avui en dia és tan, tan important com molts dels altres drets exposats, ens diguin que no es pot pagar segons quins operadors, que no ha de ser públic, que aquest no volen pagar. Perdonin nosaltres si s'hi fixen, els hi estem dient que volem parlar. Volem que es parli amb aquestes operadores, precisament, no per pagar-ho tot, sinó per arribar a consensos, com vostès també fan en moltes altres matèries.

I per acabar, agrair moltíssim al Partit Socialista que sí que s'hi hagin posat, que són els únics que sí que han volgut treballar sobre aquest bo social. Agrair l'esmena presentada en el punt 3, perquè, al final, és el que dèiem que el món local és el que hauria d'aplicar això amb coneixement de les necessitats dels seus ciutadans i municipis. Per tant, els hi acceptem aquesta esmena.

I respecte a les altres esmenes, no és que hi estiguem en desacord, és que ens desfan una mica, ens descafeïnen una mica la nostra proposta, perquè estem com sempre. Nosaltres estem dient, doncs, analitzar una situació i vostès, impulsar un estudi, estudiar i avaluar. Nosaltres, si s'hi fixen, som molt clars. En cap cas posem terminis ni ens posem en situacions d'aquestes, sinó que voldríem treballar més endavant amb vostès. Només demanem que s'estableixin criteris, només demanem que hi hagi dotació pressupostària i, per tant, creiem que és perfectament votable per avançar junts en aquest camí.

Gràcies, presidenta, i perdoni pel temps.

La presidenta

Gràcies. Passaríem a la votació. No sé si els grups demanen votació separada o votem... Al punt 3, votació separada?

Ivana Martínez Valverde

Sí, agrairíem si al punt 3 pogués ser separada.

La presidenta

Perfecte. Doncs votem, en primer lloc, el punt 3, si els sembla.

Vots a favor?

Nou vots a favor.

Vots en contra?

En contra del punt 3, no?

Abstencions?

Set abstencions. Per tant, quedaria aprovat aquest punt.

Passaríem a votar la resta dels punts de la proposta.

Vots a favor?

Quatre vots a favor.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

Abstencions?

Dotze abstencions. Per tant, el punt quedaria... Els punts quedarien també aprovats.

**Proposta de resolució sobre el garantiment del finançament que
estableix la Llei 7/2023, de creació de la comarca del Lluçanès**

250-01095/15

I, finalment, procediríem al darrer punt, que és la proposta de resolució de garantia del finançament que estableix la Llei 7/2023, de creació de la comarca del Lluçanès, presentada també pel Grup Parlamentari de Junts, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya conjuntament. En primer lloc, per part del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, en primer lloc, agrair a Esquerra Republicana el consens al que hem arribat amb aquesta petició. De fet, és una petició conjunta de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana. Per tant, aquí els protagonismes són tots dos. Només situar una mica quin és el debat i després la companya Alba Camps acabarà de reblar-ho, senzillament per dir que hi ha una llei, una llei del Parlament de Catalunya la 7/2003..., 2023, perdó, que és la que ja consensua entre tots aquest Parlament la creació de la comarca del Lluçanès i que, a més a més, en aquell dia tots els partits que van participar-hi, ho van qualificar de fet històric, sent una demanda del territori.

Per tant, entenem que perquè això es posi en funcionament necessitem dels mecanismes pressupostaris, perquè sense això, doncs, no hi ha comarca del Lluçanès. I perquè això comenci a funcionar, doncs, hi ha tres compromisos: un pagament l'any 2024, un el 2025 i després els anys posteriors. Senzillament situar aquest 2025 es va fer un mecanisme pressupostari, tot i no tenir pressupost, per poder pagar els diners a la comarca del Lluçanès, perquè comenci aquest funcionament i, en canvi, al 2024, doncs, tot i haver estat ja creada aquesta comarca, no ha arribat aquest pagament.

Per tant, nosaltres avui en el Partit Socialista, l'únic que voldríem demanar és aquell compromís va ser fet entre tots. Vostès també hi participen i, per tant, el que els agrairíem, i molt, és que sense pressupost no hi ha execució de llei i que, per tant, el 2024, si us plau, facin el favor de pagar-lo en aquest any i no esperar a futures edicions. Li passo la paraula... Bé, li passo a vostè la paraula, però a la diputada Alba Camps.

La presidenta

Gràcies. Doncs passem la paraula al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb la diputada Alba Camps.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Agrair també al grup de Junts per Catalunya per haver proposat registrar conjuntament, perquè al final el que venim a fer amb aquesta proposta de resolució és una cosa tan senzilla com demanar que es respecti la llei, que ha exposat la diputada Freixa, on s'establia uns imports pressupostaris anuals. Bé

sabeu, des del grup socialista, que és difícil el procés de conformació d'un Consell Comarcal. No és una cosa senzilla.

De fet, aquesta llei contemplava un espai transitori per assegurar que la construcció d'aquesta comarca del Consell Comarcal es fes de forma progressiva i, per tant, l'import que es comprometia amb la Mancomunitat era especialment important per poder fer aquest procés correctament. Llavors és com fer una mica de trapes al solitari, no? Perquè a més és un procés i és greu, perquè ve de lluny.

El 2010 un conjunt d'alcaldes i, per tant, és respecte al món local també, van anar al govern de la Generalitat en aquell moment a demanar que es conformés una comarca. No va ser fins el 2015 que s'aprova i es fa una consulta, que també passa al Moianès, on ambdues consultes guanya el sí a les dues comarques. En el cas del Moianès es constitueix; al Lluçanès, no. I no és fins al 23 que nosaltres portem, des del Govern, això al Parlament de Catalunya. Per tant, el que estem demanant és respecte, u, al govern local, respecte, dos, a la voluntat popular, perquè són..., la gent del Lluçanès ja ha dit de forma repetida que vol aquesta comarca i, de fet, ja la tenim, i respecte, doncs, també al Parlament de Catalunya, complint amb els acords que s'arriben.

Per últim, demanaria..., no, diria, vull reconèixer a la gent del Lluçanès tota la perseverança que han mostrat durant tants anys, perquè estem parlant de setze anys com a mínim, reivindicant aquesta realitat social i demogràfica, i agrair també a la gent al capdavant de les institucions del Lluçanès, perquè, malgrat els problemes de recursos que estem ocasionant, doncs, segueixen tirant endavant aquest procés i tornar a demanar, evidentment, que es faciliti aquest procés de la construcció de la comarca del Lluçanès, si us plau.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per part del grup socialista que ha presentat esmenes el diputat Cristòfol Gimeno.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí, gràcies. Moltes gràcies, presidenta. Bé, bàsicament per fixar la posició del nostre grup i l'esmena que hem presentat. En cap cas per les al·lusions que han fet els

portaveus de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana. Nosaltres en el seu moment no vàrem donar suport a la creació d'aquesta comarca, però evidentment estem a govern i en el que no farem ni..., independentment de la nostra posició política en aquell moment, és incomplir una llei. Per tant, no és voluntat ni d'aquest grup ni del Govern al que donem suport incomplir cap llei.

Ara, el que sí que és evident i contactaran amb mi, nosaltres hem presentat aquesta esmena perquè el que demanen és que es faci el que preveu la disposició transitòria de..., pel que fa referència al 2024. I vull fer una mica d'explicació d'antecedents aquesta història. La diputada d'Esquerra, la diputada Alba Camps, feia una mica referència a aquesta cronologia que d'aquesta voluntat de comarca que van començar tretze municipis. Després de les eleccions del 2023 municipals, doncs se'n van despenjar cinc, tres de la comarca d'Osona, un de la comarca del Berguedà i un del Bages. Els plens municipals van decidir que no volien participar d'aquella comarca i segueixen a les seves comarques. Per tant, d'aquests tretze municipis que representaven poc més de nou mil habitants, ara en són només vuit i són cinc mil. No arriba a sis mil habitants.

Per tant, aquesta és la realitat. I, com dic, la nostra esmena va en la línia d'aquesta transferència que es demana del 2024. La llei preveia, la disposició transitòria segona, que s'havia de constituir la comarca del Lluçanès abans del 31 de desembre del 2023, després de les eleccions municipals. Fruit una mica de tots aquests posicionaments, no es va constituir la creació de la comarca dels municipis que pertanyien a la Mancomunitat dels municipis del Lluçanès fins al 12 de novembre del 24. Què vol dir? Doncs que l'exercici pressupostari d'aquell any ja estava pràcticament esgotat. I, per tant, d'acord amb els principis de la legalitat pressupostària, eficiència en la gestió dels recursos públics i control de la despesa, no és possible efectuar transferències corrents en base a aquesta llei, ja que no existia l'ens al que s'havia de destinar i, per tant, no es desenvolupava l'activitat efectivament durant l'exercici corresponent.

Per tant, doncs, nosaltres el que demanem és que seguir treballant conjuntament amb els municipis que pertanyen a la comarca del Lluçanès i buscar els mecanismes econòmics que la llei permeti, doncs, poder fer la col·laboració que estava establerta

en aquesta llei. Però repeteixo, des del més absolut respecte a tots els municipis, doncs que hi han a la comarca del Lluçanès. La previsió en el 2026 ja hi és, però la del 24 té aquests problemes jurídics i tècnics, que els mirarem de resoldre, doncs, amb tots els municipis de la comarca del Lluçanès.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Nosaltres ens abstindrem, però ho farem assumint una realitat i és que si el Lluçanès es va constituir com a comarca, ho va aprovar aquest Parlament, doncs entenem que cal dotar d'un finançament estable per al seu funcionament, ja sigui a la Mancomunitat inicial o al subsegüent projecte com a Consell Comarcal.

Però crec que abans, hauríem de fer un exercici sobre quina és la realitat de la comarca perquè, com bé s'ha explicat, hi ha diversos municipis que en formen part i que formaven part d'aquest projecte embrionari, doncs que des de les eleccions municipals del 2023 s'hi han despenjat. Per tant, nosaltres creiem que, abans de plantejar quin és el finançament que ha de tenir el Lluçanès, primer hem de fer un replantejament sobre si ha de ser comarca o no, ja que una part important de la població, a través dels seus plens municipals, hi ha renunciat i l'afectació seria a un conjunt de població molt reduït, que posa en dubte si s'ha de constituir o no com a comarca. I, per tant, fins que no s'esclareixi això, nosaltres preferim abstenir-nos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del grup de Vox en Catalunya.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, presidenta. Junts presenta una propuesta de resolución para mejorar la financiación de la zona del Lluçanès. Y claro, cuando lees la propuesta, el título y piensas: ¡Qué bien! Mejorarán los servicios públicos, la sanidad, la educación, las

infraestructuras. Pero no, resulta que no. Resulta que esa voluntad popular real, que algunos apelan, que es la de tener mejores servicios y menos impuestos, justamente lo contrario a lo que hacen ustedes, que es subir impuestos y tener cada vez peores servicios, su gran preocupación, ¿qué es? Destinar el recurso y los recursos para la sanidad, educación y las infraestructuras en un Consejo comarcal, es decir, que Junts, que evidentemente está en un proceso de disolución, pero que aún le quedan muchos alcaldes y muchos concejales, quiere colocar a sus concejales de consejeros y a sus consejeros y a sus asesores y a los funcionarios, como no podía ser de otra manera, es decir, crear otra infraestructura administrativa para poder seguir despilfarrando el erario público en asesores y en cargos políticos.

Porque mi pregunta es, en esa voluntad popular que alguna diputada de Esquerra apelaba, mi pregunta es la siguiente: Oiga, ¿usted le ha preguntado un solo vecino del Lluçanès para qué necesita un Consejo comarcal? Aún mejor, ¿les ha explicado en qué beneficia sus servicios públicos el tener un Consejo comarcal? Se lo digo yo: absolutamente para nada. ¿Y sabe por qué para nada? Porque para mancomunar servicios, ya existen las diputaciones y yo entiendo que usted es diputada en este Parlamento, lo debe conocer, pero si no, se lo explicamos.

Las diputaciones, que son de capacidad nacional, es decir, estatal, mancomunan servicios a los municipios pequeños y, por tanto, no tiene ningún tipo de sentido que pagamos dos veces el mismo servicio. Es más, ¿sabe lo que pasa? Que muchas veces estos consejos comarcales sirven, evidentemente, para cargos políticos, sino porque hayan empresas que se forren a costa del erario público, empresas sobre todo con la nueva ley que ustedes impulsan de transición ecológica, esa ley de recursos y de residuos. Esa ley que lo que hace precisamente es que aumente las tasas de basuras. ¿Y qué hacen? Que, a través de los consejos comarcales, inflan los procesos de selección, es decir los concursos públicos, para que pase lo que está pasando.

Por tanto, de verdad, si usted hace una consulta y busca esa voluntad popular –y apelo porque me ha encantado la expresión– de realmente para qué sirve un Consejo Comarcal, no sirve absolutamente para nada, porque si es el único objeto

orgánico es prestar servicios a los municipios pequeños, insisto, eso ya lo hacen las diputaciones.

Fitxer 30CAI11

Por eso, yo les hago una petición. Evidentemente es una ley aprobada, no voy a entrar, pero sí la propuesta de resolución de Junts. Oiga, destinemos ese dinero realmente para lo que los catalanes lo quieren, que no es para más cargos políticos, no es para más estructuras de Estado, como hemos visto que es la tensión permanente de algunos de esta cámara y fuera de esta cámara. No, no, no, no. El dinero, los catalanes para los catalanes. El dinero de los servicios públicos de los catalanes para los servicios públicos catalanes y para el servicio político de Junts d'Esquerra i del PSC.

Gracias.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, els Comuns donarem suport a aquesta proposta, perquè evidentment cal complir la llei i cal garantir els recursos del règim transitori del Lluçanès. Ara bé, volem que aquest compliment es faci amb transparència, amb cobertura jurídica i amb planificació pressupostària estable. És bastant elemental des d'un punt de vista institucional: les lleis que aprova aquest Parlament s'han de complir, i encara més quan afecten el desplegament d'una nova realitat comarcal i el funcionament ordinari de les administracions locals implicades.

La llei de la creació de la comarca del Lluçanès no és una simple declaració política, perquè estableix un règim transitori concret i preveu una assignació anual perquè aquest període tingui recursos i no quedi en paper mullat. Per tant, avui no discutim cap complement accessori. Discutim si el Parlament es pren seriosament allò que legisla i si el Govern garanteix les condicions materials perquè aquest mandat legal sigui efectiu. Des dels Comuns compartim, doncs, el fons de la proposta. Si hi ha una previsió legal d'assignació anual a favor de la Mancomunitat de Municipis del

Lluçanès mentre no es constitueixi el futur Consell Comarcal, aquesta previsió ha de ser respectada.

I s'ha de respectar no només per aquesta qüestió jurídica, sinó també, com deia, per aquesta qüestió de lleialtat institucional amb el territori i amb els municipis que han d'assumir aquest procés, perquè, al final, quan el finançament no arriba o arriba de manera irregular, qui ho pateix no és una abstracció administrativa. Ho pateixen els ajuntaments. Ho pateix la capacitat de gestió compartida, que és això el que és un consell comarcal i ho pateix la credibilitat del mateix procés de constitució de la comarca.

Costa d'entendre que allò que ja s'ha pogut vehicular en un exercici anterior no es pugui garantir ara. I encara costa més d'entendre si tenim en compte que no estem parlant d'una petició sobrevinguda, sinó simplement el compliment d'una llei vigent. Des dels Comuns ho volem situar, com deia abans, amb tres idees molt clares: amb la seguretat institucional, amb el respecte al món local i amb la cohesió territorial. Seguretat institucional perquè els municipis han de poder treballar amb previsibilitat, que menys! Respecte al món local, perquè no és acceptable traslladar aquesta incertesa financera. I, per últim, cohesió territorial, perquè no es pot desplegar seriosament una nova comarca si el seu règim transitori ja neix amb un dèficit de recursos.

En definitiva, aquest debat no hauria de ser gaire complicat. Quan el Parlament crea una comarca i estableix un règim transitori amb previsió financera, toca complir-lo, amb continuïtat, amb previsibilitat i, sobretot, amb respecte institucional. Crear una comarca també obliga a garantir-ne les condicions materials de desplegament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Finalment, per part del grup de la CUP - Defensem la Terra.

Dani Cornellà Detrell

Bé, aquesta proposta que ens presenten, per desgràcia, defineix una realitat en aquest Parlament de Catalunya i en el nostre país, que es fan moltes lleis i que s'incomplixen. I és veritat que, en concret el que exposen vostès, tenen tot el nostre

suport. Nosaltres vam donar suport aquesta llei i, evidentment, pensem que hi ha d'haver el finançament que diu la pròpia llei. Però per desgràcia sovint passa que les lleis no es compleixen i en són moltes més que no pas aquesta. I està molt bé que defensem aquesta, però després està bé que les defensem totes, i més quan estem a Govern, perquè els hi podria dir una llista llarga de lleis que s'han incomplert des del 2017 cap aquí i que encara ara el govern actual també està incomplint. El grup dels socialistes deien que no per voluntat, però potser no per voluntat, però sí per realitat, perquè al final les lleis estan aprovades i sigui aquesta o moltes altres no s'estan complint.

I això és un tema que no hauria... Em sap greu que passi una proposta de resolució, perquè això no hauria de passar ni amb aquesta ni amb cap, no?, perquè això sí que el que estem mostrant a la ciutadania i al país és el malament que funciona a les institucions, a Catalunya i el poc compliment i la poca credibilitat que, al final, donem a les mateixes lleis que aprovem. Per tant, tot el nostre suport a aquesta proposta, però sí que una crítica que aquesta constant fa massa anys que es repeteix i que s'hauria de finalitzar.

I, per altre costat, n'hi ha alguns que diuen que el Consell Comarcal no serveix per a res. Nosaltres pensem que sí que s'haurien de..., que sí que hi haurien institucions que s'haurien de suprimir, com per exemple, les diputacions. I el que fem és anar-hi i intentar que se suprimeixin. En canvi, els que vostès, els que diuen que el Consell Comarcal no serveix per a res, ho diuen aquí, però després sí que hi van, com és el cas del Maresme. No hem vist cap proposta seva que proposin que desapareguin els consells comarcals i tampoc no hem vist pas que renunciïn al Consell Comarcal del Maresme. No hem vist cap proposta allà que diguin que..., no?, sinó que vostès hi van, cobren i potser els que no serveixen de res, en tot cas, són vostès, perquè si van a un organisme que pensen que no serveix de res i no l'intenten transformar o abolir des d'allà, doncs potser són vosal..., els que diuen que no serveixen per a res són els que no serveixen per a res que vagin a aquests organismes. Bé, només serveixen per a anar-hi a cobrar, en tot cas.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta i que arribi el finançament que correspon al Lluçanès.

La presidenta

Gràcies, diputat. I, finalment, per a posicionar-se sobre l'esmena presentada, passaria el torn a la diputada Alba Camps per part d'Esquerra Republicana.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. En primer, dir li al diputat de Vox que per sort crec que no necessitem lliçons d'un senyor que ens vingui a explicar l'organització del nostre país. Per tant, no les necessitem, les pot obviar si vol.

Seguint amb..., m'agradaria fer un aclariment i és que una cosa és el Consell Comarcal com a organisme. Està creada la comarca, no el Consell Comarcal. I el que comentava el diputat Gimeno era que, després de les eleccions del vint-i..., no, és després de les eleccions municipals del 27 que es crearà el Consell Comarcal com a administració. La comarca està creada i el que s'estableix en el règim transitori és una mancomunitat de municipis, que es va publicar als seus estatuts el 28 de maig del 2024. Ni que hagués sigut el 31 de desembre del 24, podria admetre la complexitat jurídica per poder donar resposta a la llei, però en tot cas, això no és un problema de la ciutadania del Lluçanès. És un problema del Govern de la Generalitat de Catalunya com donar compliment a aquells acords i aquelles lleis que es voten democràticament al Parlament.

I per això nosaltres, en la proposta de resolució, parlem dels mecanismes compensatoris que siguin necessaris. Llavors 200.000 euros per altres administracions no és tant. Per una comarca com el Lluçanès, i ho sap bé perquè a la Catalunya Central la coneix bé i té una realitat molt rural, sap que és imprescindible per poder dotar de serveis a les persones que hi viuen i fer complir i fer construir un consell comarcal amb igualtat de condicions de la resta, com a mínim. Per tant, l'únic que demanem i, ja s'ha dit, és que es compleixi la llei.

La presidenta

Passaríem a la votació. No sé si prefereixen algun punt votació separada?

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí, demanaríem votació separada del punt 2. Els altres dos es poden votar conjuntament.

La presidenta

Doncs votem en primera instància el punt 2 de la proposta.

Vots a favor?

Vuit vots a favor.

Vots... No, falta un diputat. Sí, sí. Junts som quatre. *(Remor de veus.)* Sí, perdó, m'he descomptat amb el... Sí. Perdó.

La resta de punts.

Vots a favor?

Ai, perdó, perdó, perdó. Hem fet els vots a favor.

Vots en contra del punt número 2?

Sis vots en contra.

Abstencions del punt 2?

Dues abstencions per part del Partit Popular. Per tant, aquest punt quedaria...

Vots a favor del punt 2?

Hi ha vuit 8 vots a favor. Hi ha 6 vots en contra i 2 abstencions. Per tant, el punt 2 quedaria aprovat.

Procedim a votar la resta de punts.

Vots a favor?

Tretze vots a favor.

Vots en contra?

Un vot en contra.

Abstencions?

Dues abstencions. Per tant, també quedarien votats la resta de punts.

Moltes gràcies.

Demana als portaveus si es poden apropar per definir la propera ordre del dia i ens veiem d'aquí a dues setmanes. La propera comissió seria passat Sant Jordi, per tant, farem arribar l'ordre del dia.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT